

Chồng Ơi, Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ?

Contents

Chồng Ơi, Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ?	1
1. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 1	1
2. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 2	2
3. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 3	8
4. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 4	10
5. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 6	15
6. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 7	19
7. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 8	19
8. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 9	21
9. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 10	24
10. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 11	25
11. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 12	31
12. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 13 (end)	33
13. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Ngoại Truyện	35

Chồng Ơi, Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ?

Giới thiệu

-Ê mày gọi tao sang đây có chuyện gì?_ Thảo bực tức hỏi, vừa mới bỏ xong quả dưa hấu yêu dấu, đã

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-oi-anh-la-cai-the-loai-gi-vay>

1. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 1

-Ê mày gọi tao sang đây có chuyện gì?_ Thảo bực tức hỏi, vừa mới bỏ xong quả dưa hấu yêu dấu, đang định xơi em nó, thì lại bị con bạn trời đánh gọi sang gấp nó khẩn cấp thì đứa nào mà cả điên cơ chứ.

-Tháng sau tao cưới ._Nó chỉ bụng có 1 câu, mà không để ý đến thái độ của con bạn yêu quý.

-Cái gì ì ì ì ì ì ì ì ì ì ì ?/_Thảo hét đến rung trời lở đất luôn, sau khi nghe cái tin sock cực sock đó.

..... Flasback

Mới bước vào nhà mà nó đã thấy mọi thành viên trong gia đình có mặt đông đủ để chào đón nó mới đi học về. Thật là chuyện là có 1-0-2 !- Nó nghĩ thầm.

-Con ngồi xuống đó, bố mẹ và bà nội có chuyện muốn nói với con. _ Bố nó nghiêm túc nói.

Hơi ngạc nhiên vì hôm nay bố lại nghiêm túc chứ không cười đùa như mọi lần nữa. Ngoan ngoãn ngồi xuống sofa, nhưng cái không gian bây giờ lại rất rất im lặng, đến nỗi tiếng nghe được cả tiếng kim đồng hồ quay tích tắc.

-Tháng sau cháu lấy chồng._Sau khoảng 2,3 phút im lặng thì cuối cùng bà nó cũng lên tiếng.

-Dạ.?, lấy chồng? _Nó như không tin vào những gì mình vừa nghe thấy từ bà nội.

Bà nội nó cũng như cả bố mẹ nó cũng không nói gì, căn nhà này lại một lần nữa rơi vào im lặng, sau 1 khoảng im lặng bà nó mới từ từ gạt đầu, thay cho đồng ý.

-Bà nội với mọi người đang đùa con hả?, bắt con đi lấy chồng trong khi con còn chưa có lấy 1 mảnh tình vắt vai thì con lấy ai bh? hay con ra đường thấy thằng nào đẹp trai bắt về làm chồng nhá._ Nó nói.

Bà nội nó bảo là, lúc ông nội nó còn sống đã đồng ý là sẽ cho con của hai người lấy nhau, nhưng cả hai đều có con trai cho nên đành dành lại cho đời nó.

-Mọi người đùa con à?, con phải lấy 1 người mà đến mặt mũi méo xẹo ra sao con không biết, rồi nếu hắn ta bình thường, đẹp trai, con không nói, nhờ hắn ta chân thọt tay què, nảo có vấn đề, mồm thì méo, mắt thì con bay con đậu, thế thì con chết à?????_..._Nó tưởng tượng thằng chồng tương lai của nó không khác gì cái thằng.....

Cả nhà chỉ biết há hốc mồm tròn mắt lên nhìn và nghe nó tả chồng tương lai của nó mà cười không dám cười, khóc không dám khóc, nhưng số trời đã định ý nhầm, ông nội nó lúc còn sống đã định nên cũng chẳng thay đổi được gì cả.

..... END FLASHBACK

-Thế bây giờ bà định làm gì?_ Thảo chán nản hỏi.

Nó không biết nói gì, nó cũng buồn lắm chứ, tự dưng đang ở nhà vui vẻ thì lại bị tống đi đến 1 nơi lạ, nơi mà cả nhà nó gọi là GIA ĐÌNH CHỒNG. Chẳng biết đến đây nó sẽ ra sao?, kiểu gì chẳng bị bà mẹ chồng già đánh đá hành hạ, haizz..!

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 2

2. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 2

Chương 2: Đám cưới

Cuối cùng cũng đến cái ngày quan trọng nhất của cả cuộc đời Nó, bị mẹ gọi dậy từ sáng sớm chuẩn bị. Tâm trạng rất phức tạp soi gương nhìn vào gương mặt đang dần dần thay đổi theo từng nét vẽ của chị chuyên viên đang trang điểm ỳnh.

Vì bản thân cô dâu cũng đã xinh sẵn rồi nên chuyên viên cũng không ‘chát’ hay tô vẽ gì nhiều lên gương mặt của Nó. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ chuyên viên mở cửa đi ra ngoài để lại nó 1 mình trong căn phòng đã gắn bó với Nó suốt bao chục năm nay từ bé đến bây giờ. Tự dưng lại bị bố mẹ và bà nội đuổi đi lấy cái thằng chồng mà đến mặt mũi méo xẹo ra sao Nó cũng không biết. Tức!

Vuốt ve từng đồ vật trong căn phòng, đi đến bên giường ôm lấy cái con gấu bông và ngồi phịch xuống . Đôi mắt dờ dẩn nhìn ra khung trời xanh bao la nằm sau chiếc cửa sổ ngoài ban công. Nó đang nghĩ không biết cuộc đời của nó sẽ ra sao sau khi nó đi lấy chồng, Nó vẫn chưa có hình dung được ra.

-Bà đang làm gì thế?_Thảo lò đầu vào trong phòng hỏi Nó.

-Tôi chẳng biết, tự dưng tôi thấy trong lòng nó cứ buồn rười rượi quá bà ạ, haizz_ Nó thở dài.

Thảo cũng hiểu được tâm trạng của Linh Tâm, con bạn thanh mai trúc mã, cái con bạn thân có gì cũng chia sẻ cho nó, cái con bạn thân mà lúc nhỏ mỗi khi nó bị bắt nạt đều đứng ra làm Super Man bảo vệ nó, cái con bạn mà khi buồn đều yên lặng ngồi cạnh nó và lắng nghe mọi tâm sự của nó, và cũng ngược lại.

Hai đứa ngồi nhìn về khung trời bao la và nhớ lại tuổi ấu thơ, cái ngày mà hai đứa mặc quần thủng đít đi bơi. Cái ngày mà hai đứa rủ nhau đi câu cá, không câu được con nào thì lấy đá chọi nhau. Bây giờ nó đi lấy chồng, cả 2 đều thở dài. Haizz (Thở dài lắm thế, thành bà già bây giờ)

-Hôm nay bà xinh lắm đấy, nhìn như công chúa ý._Thảo đổi lên tiếng, cắt ngang dòng thời gian im lặng.

-Còn bà giống bà mẹ kể độc ác hahaha ._Nó quay lại chọc Thảo.

-’Hứ’, ê, lại đây chụp ảnh đi_Nói rồi lôi con iphone5 được bọc trong cái ốp điện thoại con mèo Hello Kitty màu hồng giống hệt của Nó (Chúng nó mua giống nhau như couple mà lại!)

Chụp, chúng nó lại tự sướng đủ kiểu. Đang tự sướng vui vẻ thì có người lên gọi rằng nhà trai đến rồi. Nhờ con bạn thân cầm hộ chiếc điện thoại và cún bông rồi hai đứa cùng đi xuống.

Nó ước được mặc giống như cô dâu thời xưa, có chiếc vải màu đỏ đội lên đầu để không nhìn thấy gì. Tươi cười đi đến bên chỗ bố mẹ và bà nội đang đứng, bây giờ mới để ý rằng bên cạnh họ còn có 1 chàng trai, (chắc là chú rể), mặc áo vest đen toát ra vẻ lạnh lùng, nhưng rất đẹp trai. Nó được biết chồng tương lai cũng là chú rể của nó hôm nay tên Vương Tuấn Long, nó còn tưởng hần....., ai ngờ hần lại đẹp trai đến vậy. .(chết cha, hần ta mà biết mi nghĩ gì thì mi tiêu đời Linh Tâm à!)

Thấp hươg các cụ xong xuôi, mọi người từ từ kéo nhau lên xe của mình hoặc oto to đã được thuê trước để chuẩn bị đến Khách Sạn. Trong này còn lại nó, chồng nó, Thảo, bố mẹ hai bên, và bà nội của nó. Nó muốn Thảo ngồi cùng ô tô với nó, nhưng Thảo lại lưỡng vì Thảo không muốn làm kì đà cản mũi. Cầm tay con bạn thân lắc qua lắc lại nũng nịu, cuối cùng nó cũng gật đầu. Vui sướng đi đến chỗ người lớn xin phép để cho con bạn thân ngồi cùng với mình.

-Con chào mẹ chồng con đi, _mẹ nó nghiêm nghị nói và chỉ vào người phụ nữ tuy có tuổi, nhưng nhìn bà vẫn rất đẹp, khuôn mặt phúc hậu đang cười tươi với nó.

-ơ, c..o..n.. c...h...à....o...b..á.á.c ạ_ Ấp úng cả nhà trời mới dạn ra được cả câu.

-Sao lại là bác phải là mẹ chứ_Bà nội nó quát nhẹ.

-Cháu nó chưa quan thôi mà bà, cứ từ từ rồi cháu nó sẽ quen ngay thôi, không cần vội đâu ạ_ Mẹ chồng nó buồn cười vì cái tính trẻ con của nó.

Chồng tương lai của của ga lẳng mở cửa xe cho nó lên, hơi sững lại vì biết rằng nó sẽ phải ngồi đằng sau với chồng. Bóp bóp con gấu trong tay nhẹ nhàng chậm rãi bước vào xe. Nhìn ra đường, chính xác hơn là nhìn lại ngôi nhà của mình, nhìn lại xóm ngõ nơi mình lớn lên và khê thở dài.

Thảo khê nhìn vợ chồng con bạn ngồi đằng sau qua chiếc kính chiếu hậu, và chiếc kính treo ở trong xe. Thấy chồng con bạn thân lạnh lùng đang nhắm mắt, mà Thảo để ý hình như từ lúc làm lễ đến giờ hần ta chưa mở mồm nói một câu nào, kể cả chào hỏi. (Chắc hần bị câm ..)Lại nhìn sang Linh Tâm, theo hướng đôi mắt buồn của bạn thân nhìn ra đường. Nó cũng hiểu, có khi nó cũng có thể biết được hiện giờ Linh Tâm đang nghĩ gì.

-Thảo ơi, hôm qua tôi tìm được cái này, suốt bao lâu nay tôi đã tìm mà không được._Lôi chiếc nhẫn trẻ con có hình đầu mèo Hello Kitty màu hồng. Và trả lại cho Thảo 1 chiếc nhẫn giống nhau cho Thảo.

-Ồ vậy là tìm được rồi hả? Nhưng mà thôi, đừng đeo vào tay nữa, không chồng bà ghen đấy, đằng nào ngón áp út của bà sắp có nhẫn khác đeo vào rồi, luồn vào dây để đeo lên cổ đi._Thảo ngăn không cho Tâm đeo vào ngón áp út.

Long tuy ngồi dựa lưng vào ghế và nhắm mắt, nhưng anh không ngủ, từ lúc gặp cô vợ của mình anh thấy cô ta có vẻ nghịch ngợm, hoạt bát, nhưng từ sáng tới giờ vợ anh tuy thì thoảng có lúc cười cười, trêu chọc với cô bạn thân, nhưng rõ ràng trên gương mặt cô có rất nhiều nét buồn, thì thoảng cô còn thở dài.

Xe dừng lại trước cửa khách sạn, chồng lại ga lăng mở cửa cho vợ và cả bạn của vợ. Tự nhiên nắm tay vợ đi vào. Linh Tâm hơi bất ngờ khi thấy thằng chồng nắm tay mình như kiểu :‘Chúng ta quen biết nhau’ , nhìn chồng một lúc khá lâu rồi mới bước vào cùng chồng đi vào.

Long không ngờ tay của vợ lại mịn, những ngón tay thì thon dài có thể nắm được cả tay của anh.Đôi bàn tay đầu tiên mà anh cảm thấy khao khát được nắm suốt cả cuộc đời. Khẽ nhếch môi cười, nhưng không ai nhìn thấy.

Sau khi chủ hôn kết thúc ‘bản án’ cả đời cho hai vợ chồng nó, rồi hai vợ chồng nó trao nhẫn cho nhau. Ở dưới đám bạn của hai người thì nhau hò hét.

-Hôn đi, hôn đi....

Nó nhìn xuống đám đông đang hò hét, chồng xoay mặt nó lại và từ từ hôn môi nó trước mặt bao nhiêu người, Giật mình, ngạc nhiên, tròn tròn mắt lên nhìn chồng đang nhắm mắt hưởng thụ đôi môi anh đào của nó trước mặt nhiều người, má nó bắt đầu đỏ dần lên vì ngượng.

Xong màn ‘ăn anh đào’ miễn phí, Long nắm lấy bàn tay vợ đi mời rượu mọi người. Đến 1 bàn ăn cũng khá nhiều người, trong đám bạn đó có 1 cô gái khá xinh, nhưng suốt buổi cứ nhìn nó với ánh mắt ganh ghét.

-Hóa ra lâu nay mày có người yêu mà không nói với anh em nhá, giấu giấu diếm diếm, cưới rồi mới trình diện vợ mày hả??- Một anh gầy gầy bị cận ‘phát biểu’.

-Phạt, phạt._Cả nhóm mấy tên con trai nhao nhao lê đòi phạt.

Chồng nó cười cười cầm ly rượu lên uống sạch, cô gái duy nhất trong bàn đứng lên cầm 2 ly rượu đi về phía nó, đưa cho nó 1 ly và

-Chị thay mặt mọi người trong bàn này mời em 1 ly.

Linh Tâm nhận lấy ly rượu, nhưng chưa vội uống. Cô đoán được là người con gái này đang có ý đồ, và trong lòng của cô ta hiện cũng đang rất ghen, còn lộ ra cả mặt kia kìa.

-”Có khi cô ta bị thằng chồng lăng nhăng của mình bỏ đây mà” ‘ -Nó nghĩ thầm.

Giữa cuộc chiến giữa 2 người đàn bà, Long định giật lại ly rượu trong tay vợ, nhưng vợ giữ chặt không để cho chồng giật. Hai vợ chồng đang ‘tranh giành’ ly rượu thì cô gái mới mời rượu Nó đã hất cả ly rượu vào người nó, lại còn ngã vào người chồng nó.

-’Vãi cả mẹ ta lun, 1 phát trúng 1 mục tiêu, hất rượu vào mình lại còn ngã chéo vào lòng thằng chồng. Bà Khinh cháu lắm cháu à’- Chửi thầm và khẽ nhếch môi.

-Xin lỗi, thật xin lỗi quý khách ạ__ Anh phục vụ trẻ rồi rít xin lỗi.

Cô gái nằm trong vòng tay của chồng Nó vẫn mặt dày không chịu tách ra, chồng nó bắt đầu khó chịu, từ từ đẩy cô gái đó ra.

-Xin lỗi anh, chị xin lỗi em nha, chị bắt cần quá mà._Cô gái đó mềm thì nói xin lỗi, sau đó thì nhè nhẹ tự nhếch môi, nhưng nó đã nhìn thấy.

Nó tức lắm, lần đầu tiên bị người khác đối xử như thế, nó nắm chặt lấy cái ly trong tay, bóp đến nỗi chiếc ly trong tay nó vỡ choang, những mảnh thủy tinh còn lại chọc qua làn da mỏng manh của nó làm tay nó chảy máu. Nó nhin vì muốn giữ thể diện cho gia đình hai bên trước đám đông chúc không kiếu gì mẹ này cũng được tấm nguyên chai rượu.

Trước khi đi thay đồ, nó đi qua chỗ mẹ kia nói thầm cái gì đó làm mặt của mẹ ta cũng biến đổi màu sắc theo câu nói của nó.

Chồng nó kinh ngạc về hành động của nó lúc này, có hơi ‘đau tim’ khi thấy nó bị chảy máu tay. Ngoắc tay lên gọi người tới đưa vợ mình đi thay đồ, Nó hất tay ra tứ di , thấy bạn mình bị thế, Thảo chạy thật nhanh từ cửa nhà vệ sinh chạy đến đưa nó đi thay đồ, trước khi đi còn không quên lườm con mẹ kia.

Nó lên phòng thay từ 1 chiếc váy cưới trắng sang 1 chiếc áo dài cộc tay chưa đến đầu gối, cùng với hoa văn rất đẹp. Nhưng cũng không quên ngâm chiếc váy bị bẩn vào bồn giặt. Thấy nó đi ra là Thảo bắt nó ngồi xuống gi

ường rồi băng bó cho nó cẩn thận, cầm lấy tay nó, hỏi han. Linh Tâm bức xúc kể lại hết.

Hai cô gái đi vào hội trường đám cưới trong khách sạn, ai ai cũng không thể rời mắt cô dâu 1 lần nữa, ai cũng phải công nhận rằng cô mặc cái gì cũng đẹp, bây giờ cô mặc áo dài trông cô thật duyên dáng.

-Xin mời cô dâu lên sân khấu hát tặng mọi người một bài._Mẹ lên tiếng khi thấy cô dâu bước vào.

Hai đứa nhìn nhau, nháy mắt như có 1 ý đồ gì đó. Rất nhanh 2 đứa đi qua các bàn ăn đến sân khấu.

-Xin chào tất cả mọi người đang ngồi ở đây, cháu xin chân thành cảm ơn các cô các bác, các ông các bà không ngại đường xa xa xôi đến đây ăn vui với chúng cháu, cũng không quên cảm ơn cả gia đình nhà Vịt đã đến đây tiễn 1 con vịt cái là tớ đi lắt chồng, hihi, thú thật là cháu hát không có hay, vì thế cháu với 1 bạn thân của cháu sẽ hát tặng mọi người bài IMPOSSIBLE ạ.

Sau lời cảm ơn, nó ngồi vào đánh piano và hát , còn Thảo sẽ đứng hát. Chúng nó không thật sự là hát mà là đang đọc thì đúng hơn. Ở dưới những người không biết thì nghĩ nó đang tự làm trò hề, còn những ai quen nó thì nghĩ là nó lại nghịch rồi.

Cảm thấy đùa đã đủ chúng nó bắt đầu hát bằng chính giọng của mình khi nhạc bắt đầu vào điệp khúc, làm ai cũng rất bất ngờ, nhất là chồng của nó.

I remember years ago

Someone told me I should take

Caution when it es to love

I did, I did

And you were strong and I was not

My illusion, my mistake

I was careless, I forgot

I did

And now when all is done

There is nothing to say

You have gone and so effortlessly

You have won

You can go ahead tell them

Tell them all I know now

Shout it from the roof top

Write it on the sky love

All we had is gone now

Tell them I was happy

And my heart is broken
All my scars are open
Tell them what I hoped would be
Impossible, impossible
Impossible, impossible
Falling out of love is hard
Falling for betrayal is worst
Broken trust and broken hearts
I know, I know
Thinking all you need is there
Building faith on love is worst
Empty promises will wear
I know (i know)
And know when all is gone
There is nothing to say
And if you're done with embarrassing me
On your own you can go ahead tell them
Tell them all I know now
Shout it from the roof top
Write it on the sky love
All we had is gone now
Tell them I was happy
And my heart is broken
All my scars are open
Tell them what I hoped would be
Impossible, impossible
Impossible, impossible
Impossible, impossible
Impossible, impossible
Impossible, impossible
Ooh impossible (yeah yeah)
I remember years ago
Someone told me I should take
Caution when it es to love
I did
Tell them all I know now

Shout it from the roof top

Write it on the sky love

All we had is gone now

Tell them I was happy (i was happy)

And my heart is broken

All my scars are open

Tell them what I hoped would be

Impossible, impossible

Impossible, impossible

Impossible, impossible

Impossible, impossible

Impossible, impossible

I remember years ago

Someone told me I should take

Caution when it es to love

I did

Hát xong chúng nó còn nhảy tặng khuyến mãi mọi người điệu nhảy của bài 'I wanna dance' của cặp đôi Donghae và Eunhyuk thuộc Super Junior.

Kết thúc màn hát nhảy, không quên làm như các cá sĩ là cúi đầu chào khán giả còn nói: ' Vịt con xin chào khán giả ạ'.

-Oa, vỗ tay, thật hay, vậy mà lúc đầu tôi còn tưởng.., không ngờ cô dâu lại hát hay như vậy?, hay là cô hát nhép?_ đúng là cái thằng MC này muốn chết thật rồi, dám kêu nó hát nhép.

-Nếu bạn nghĩ là thế._Chẳng thêm giải thích, chỉ cho nó 1 câu còn tặng thêm nó cái nhảy mắt làm thằng MC suýt ngất.

Bước xuống sân khấu, Linh Tâm cùng Thảo đi thẳng đến chỗ cả lớp nó đang ngồi chứ không thêm đi đến chỗ chồng nó đang tiếp rượu bạn bè làm gì.

-1...2...3... Vỗ tay chào đón cô dâu của chúng ta nào._ 1 tên đứng lên gào vừa.

-Tiểu nữ không dám cúi đầu chào các đại nhân hahaha _ Nó không quên cách chào hỏi của riêng nhóm.

-Con nhỏ này láo nha, dám giấu bọn ta bao lâu nay._ Mấy đứa nhao nhao lên hỏi tội

Tuy chúng nó qua cái tuổi bị cấm uống rượu nhưng chúng nó rất ít khi, hay có thể nói là chúng nó nói KHÔNG với rượu bia, trừ tình trạng khẩn cấp. Vì thế mà thay vì phạt rượu thì nó lại bị phạt uống nước ngọt hoặc nước hoa quả.

Long cũng hiểu cho nó khi anh thấy nó không đi về đây mà đi qua chỗ đám bạn. Chính anh cũng không mong nó qua đây, anh không muốn nó lại bị đứt tay 1 lần nữa.

Uống với đám bạn 1 lúc thì nó với Thảo và Hương muốn đi vệ sinh cho nên tụi nó rủ nhau đi cùng, lúc đi ra chúng nó không ngờ lại thấy chồng nó với 'người tình' đang ôm nhau. Long đẩy Trinh ra định nói cái gì đó thì lại thấy nó với 2 đứa bạn đi từ nhà vệ sinh đi ra nên thôi.

Tụi nó cũng chẳng nói gì, cứ thế mà đi như kiêu chồng nó với mẹ Trinh là không khí, là người vô hình. Đi 1 khoảng cũng không xa chỗ 2 người kia cho lắm, Thảo kéo Hương lại hỏi chuyện đánh ghen với kẻ thứ 3 chen giữa tình yêu của nó sao rồi, chúng nó cố tình nói to lên cho 2 người kia nghe, mà chủ yếu là ụ kia nghe.

-Ủi zời, mày không nói tao còn không tức, mày nói thì tao tự hào kể ày nghe nhá. Chúng mày biết con tó ca-ve đấy nó bảo tao là gì không?._Ừng 1 lúc để xem 2 đưac bạn trả lời_ Tao đến gặp nó ở quán mà bọn mình hay ngồi ý, nó bảo tao là trẻ ranh chúng mày ạ, dù má nó chứ cái ngữ nó lúc đấy tao cho 1 chưởng thì rằng cắm vào lưỡi xong chui má nó xuống bụng cho khỏi nói ý chứ. Nhưng tao nhin để chị ca-ve ý chửi tao xong tao mới cộng sổ , thanh toán cả thể. Thề với chúng mày cái con này nó chửi tao không khác j cái loại đi điểm ý lại còn gào cho cả cửa hàng nghe thấy, xong kêu tao nguỷ với lão người yêu xong có thai rồi đến bắt lão phải cưới, tao đây cây ngay đút sự bố con thằng nào, vì thế nghe nó nói nên tao lăn ra cười, tất cả mọi người trong cửa hàng tưởng tao bị điên. Con đấy nói xong tao hất cả đồng ảnh nude của nó chụp với cả 1 đồng trai, còn có 1 số ảnh nóng cơ. Vì mình là người lịch sự cho nên tao không có chửi bậy, nhẹ nhàng chửi xéo nó, xong tao đổ nguyên cốc nước nóng vào đầu nó, hahaha, nó dọa tao là sẽ cho tao 1 trận, tưởng gì nó méch thằng người yêu, tối nó gọi cho tao, tao tửi cho 1 trận, cúp lúc nào éo biết lun. Hahaha.

Nghe câu chuyện của Hương đi đánh ghen mà đứa nào đứa này đều cười ha hả, Thảo còn bảo sao lúc đấy không gọi Nó với Linh Tâm ra cho con kia 1 trận để nó được đi thăm bệnh viện 1 tháng. Cái Hương bảo chưa cần, nhưng rồi có lúc sẽ cần nên không lo cuồng chân cuồng tay.

Một hồi chúng nó lại nói về chuyện ở trường, và Linh Tâm cũng không quên dặn là đừng nói với ai ở trường chuyện nó có chồng rồi, tuy không bị đuổi học hay gì gì cả, nhưng Nó không thích nhiều người biết đến.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 3

3. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 3

Chương 3: Đêm tân hôn.

Cuối cùng thì khách khứa cũng ra về hết, giờ đây trong hội trường chỉ còn lại vài người, nhưng lại không ai thấy chú rể đâu hết. Bà nội nó dặn nó đủ điều, nào là về nhà chồng thì phải blo bla blu... Mẹ chồng nó quả nhiên rất ư là hiền, cái gì cũng bênh nó mỗi khi bà nó lại lòi tật xấu của nó ra phơi bày trước mặt mẹ chồng nó.

Tiến Thảo và gia đình mình về, trong người Linh Tâm có 1 cảm xúc buồn đang dâng trào, muốn khóc lắm, nhưng Nó đâu phải là đứa mít ướt với lại nó chẳng có tí nước mắt nào để khóc cả.

Mọi người đã đi về hết, nhớ lời mẹ chồng dặn là phải đợi chồng đi đâu đó sẽ về ngay đón nó, vì vậy dù có mệt Nó cũng quyết tâm đợi bằng được thằng chồng khôn nạn trở lại khách sạn để đưa Nó về nhà.

Vì đám bạn say xỉn quá cho nên Long đành phải làm tài xế đưa họ về. Long dừng xe trước cửa nhà của Trinh .

-Anh Long, anh rõ ràng biết em yêu anh à?_Trinh vẫn còn muốn ngồi lại hàn huyên với Long

-Tôi nghĩ không chỉ có mình cô yêu tôi đâu._Long biết thừa bản chất của cô, cũng biết rằng Trinh chỉ yêu cái gia sản kếch xù với cái danh phận thiếu phu nhân nhà họ Vương mà thôi.

-Anh, anh nghĩ anh với cô ta hạnh phúc với nhau được bao lâu?

-Chúng tôi chắc chắn sẽ ở với nhau đến đầu bạc răng long cô yên tâm đi, và tôi cũng nhắc nhở cô lần đầu cũng như lần cuối, đừng bao giờ có những hành động như hồi sáng ở khách sạn với vợ tôi, tuy cô không trực tiếp nhưng cô đã gián tiếp làm vợ tôi bị thương, tôi không mong có lần sau.! Còn bây giờ thì mời cô xuống xe, tôi còn phải về khách sạn đón vợ tôi.

Lạnh lùng đe dọa Trinh, sau đó thẳng thắn đuổi Trinh xuống xe rồi không một lời chào quay xe phóng nhanh trong màn đêm về khách sạn đón vợ.

Trinh có chút ghen tị với vợ anh, cô ở bên anh bao lâu chỉ mong chờ cái ngày anh sẽ cưới cô làm vợ, vậy mà anh lại đi lấy 1 con bé không quen biết, 1 con bé còn chưa học hết cấp 3 về làm vợ (thưa chị người ta đang học đại học rồi ạ !).

Trong lúc chờ tên chồng khốn nạn quay lại đón mình thì Linh Tâm đã cùng phụ mọi người dọn dẹp hội trường đám cưới. Ban đầu mọi người không ai đồng ý vì dù gì nó cũng là thiếu phu nhân của họ với cả họ cũng biết là tay nó đang băng bó không tiện dọn dẹp cho lắm, nhưng nó lại năn nỉ kinh quá cho nên mọi người cũng đành để cho nó làm.

Mọi người vừa dọn dẹp vừa chuyện rất vui, dọn xong do quá mệt nên nó ngồi lên ghế ngay sau lưng mình để nghỉ ngơi thì đúng lúc chồng nó cũng vừa về đến nơi. Rất không vui khi thấy nó đường đường là 1 thiếu phu nhân vậy mà lại đi dọn dẹp (ôi thiếu phu nhân chứ không phải người chắt, rõ điên!).

-Sao các người lại để thiếu phu nhân dọn dẹp vậy hả?__ Sẵn cái bực trong người anh hai tay để trong túi đứng cách vợ khoảng 2 cái bàn quát đám người làm.

Bị thiếu gia quá tai nấy đều mặt xanh mày tím hết cả lượt, tạm dừng công việc thu dọn lại, hết thấy cả đám hơn 20 người quỳ gối xuống xin lỗi. Nghe tiếng quát lạnh lùng của tên chồng thối tha, và nhìn đám người làm đang quỳ gối, miệng không ngừng xin lỗi làm nó đã mệt nhưng cũng vẫn phải bực mình đứng lên.

-Tôi thích thì tôi dọn, chẳng liên quan đến ai cả, việc gì mà anh phải quát họ cơ chứ?

-Tôi quát họ đâu có gì sai?, tôi thuê họ về để dọn dẹp mà họ lại còn để thiếu phu nhân dọn vậy tôi thuê họ về để làm gì? Thà không thuê còn hơn có phải không?__ càng nói anh càng tiếng gần Nó hơn, đến chữ cuối cùng thì giữa 2 người chỉ có 1 khoảng cách rất gần, mặt anh lúc này cách mặt nó chỉ tầm chưa đến nửa cm.

-Anh.....a Anh định làm gì thế, thả tôi xuống cái đồ biến thái này.__ Định đẩy tên chồng ra nhưng ai ngờ hắn lại giữ tay cô và bế cô lên tay xoay người đi.

Cả đám người làm đều bị sock khi lần đầu tiên có người dám chửi thiếu gia là đồ biến thái. Còn về phần Long , anh bỏ ngoài tai những lời vờ nói, cứ thế bế vợ đặt vào ghế trước cạnh tay lái trong chiếc xe màu trắng không nóc đã được bảo vệ đỗ trước cửa khách sạn. (Chú ý, hắn ta không bao để vợ ngồi lên chiếc xe hắn đã chở người khác, và chiếc xe này hắn mới tậu, chỉ dành cho riêng vợ chồng hắn mà thôi!)

Chồng thì tập trung lái xe, vợ thì cầm tai nghe nhạc, 1 hồi chán thì gọi điện tâm sự với Thảo. 2 con vịt trời nói đủ thứ chuyện không thiếu cái gì, về đến nhà thì Nó mới chào Thảo và cúp điện thoại.

Đi sau và cách xa tên chồng chắc đến tầm 1 mét, không phải nó sợ tên này chỉ là nó không thích hay chính xác hơn là nó có hơi ghét ghét tên chồng Biến thái này 1 tí.

-Chào thiếu gia và thiếu phu nhân.__ Cả đám người làm xé hai hàng đứng 2 bên cửa cúi đầu đồng thanh chào 2 vợ chồng nó.

-Ở giờ này mà mọi người vẫn chưa đi ngủ ă?__ Nó ngơ ngác hỏi, vì người làm nhà nó ít ra giờ này cũng đang nằm trên giường êm đệm ấm rồi.

-Chủ chưa về, sao người làm dám đi ngủ.?__Chồng nó lạnh lùng nói và quay mặt lại phía nó.

-Hơ?, chưa về thì sao chứ, buồn ngủ cứ đi ngủ ai cấm chứ? Chẳng lẽ anh định cấm họ đi ngủ kể cả những đêm anh không về, vô lý.__ Nó cãi.

-Vậy thì sao chứ?__Long hỏi lại nó.

-Thôi đừng nào tụi em cũng về rồi mọi người mau mau đi ngủ đi cũng muốn rồi đấy

Không thèm cãi nhau với cái tên dở hơi này, nó thúc giục mọi người đi ngủ và 1 mình đi qua chỗ chồng đang đứng định chạy lên tầng. Nhưng chồng nó nhanh hơn đã tóm tay nó lại làm nó mất đà ngã vào người hắn. Sau đó không nói không rằng cứ thế bế vợ lên nhà. Suốt dọc cầu thang lên đến phòng Nó không can tâm cứ chửi hắn mãi.

Ném nó vào chiếc giường lò xo xong mặc kệ nó muốn làm gì thì làm còn hắn ta đứng trước tủ quần áo có gương cỡi áo vest và cravata ra, cùng công cỡi luôn các khuy áo sơ mi trắng ra mà quên mất rằng phòng này bây giờ không chỉ có mình hắn mà còn có cả vợ hắn.

(è, tên này mau quên vậy.)

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA, cái tên biến thái kia, mau lộn vào phòng vệ sinh thay đồ đi_ Nó hốt hoảng lấy tay che mặt hét lên khi thấy hân cởi đến cúc áo thứ 5, và cũng không quên ném chiếc gối bên cạnh về phía hân.

Nghe thấy tiếng hét và tiếng chửi bới của cô vợ bé nhỏ, hân dừng không tháo chiếc cúc thứ năm nữa cứ thế để hở vòm ngực nở nang của mình đi về chiếc giường nơi vợ đang lấy hai tay che đi khuôn mặt đỏ bừng.

Kéo tay vợ xuống, mặt sát mặt, mũi kề mũi và môi chuẩn bị kề môi thì Nó lấy tay định đẩy hân ra ai ngờ lại chạm đúng chỗ đang hở hang làm mặt nó càng mặt đỏ hơn.

-Anh.. định làm gì....?_ Nó lắp bắp hỏi.

-Làm cái việc mà bọn biến thái thường làm thôi._ Và khuôn mặt anh ngày càng sát với nó hơn

-Anh khô.....

Không để cho nó nói hết câu Long đã tham lam hôn bờ môi anh đào của nó 1 cách ngẫu nhiên. Nó đâu để yên cho hân hoành hành chứ? Giây giữa và dùng tay đẩy hân ra, nhưng dù gì Long cũng là con trai cơ mà, sao lại có thể bại trong tay nó được cơ chứ. Ghì chặt tay nó, dùng chân mình kẹp chân vợ lại và tiếp tục công việc đang dang dở.

Đến lúc nó không chịu được và sắp ngất đi thì thật may hân cùng ngừng hôn. Để mặc vợ đang đỏ mặt không ngừng và thở hổn hển, xoay người khỏi giường đi vào trong nhà vệ sinh tắm.

Lúc quay ra thì vợ nó đã ngủ lản quay ra rồi, chán thì trùm kín mặt, sợ vợ không thở được cho nên hân đã đi đến kéo chiếc chăn xuống đến ngang bụng cho vợ. Ngắm vợ lúc ngủ hân cứ tưởng nó là thiên thần, lấy điện thoại ra chụp nó, sau đó chọn 1 hình đẹp nhất đặt làm hình nền điện thoại.

Ngắm chán rồi Long ôm gối sang phòng làm việc ngủ. Tuy là vợ chồng nhưng hân không muốn áp bức nó quá.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 4

4. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 4

Chương 4: Đi shopping.

Dậy từ sáng sớm để chuẩn bị đồ ăn sáng, vậy mà lại bị mọi người cương quyết không cho sờ chân mó tay vào bất cứ thứ gì, đơn giản vì họ không muốn bị đuổi việc. Đứng yên ngoài cửa bếp như con bù nhìn 1 lúc, Nó bức bối đi lên phòng làm việc của chồng, lay lay tên chồng vẫn đang nhắm mắt ngủ ngon trong chăn ấm đệm êm.

-Dậy, dậy đi mà...._Kéo chăn, lay lay tay chồng gọi

Đang ngủ ngon tự dưng bị ai đó vào quấy nhiễu thật sự làm Long thật sự rất tức, định ngồi dậy chửi cho con người làm 1 trận, nhưng nghe cái giọng này thì hình như không phải con giúp việc nhà mình. Nào bắt đầu làm việc, cuối cùng Long cũng nhận ra đây là giọng của cô vợ mới cưới, "Làm gì mà cô ta làm phiền mình sớm vậy?"-Long nghĩ.

-Dậy đi mà.._Nó cố nài nỉ cái tên chồng chết dẫm vẫn ngủ ngon lành.

Như nghĩ ra cái gì đó, Nó chạy nhanh ra khỏi phòng.

Thấy vợ đã đi ra Long liền bật dậy khỏi giường, đặt 1 chiếc gối to dưới chân, trải lại chăn và đứng nấp sau cách cửa.

Huỳnh huych chạy lên phòng làm việc nơi tên chồng đang ngủ, tay cầm 1 cốc nước lạnh chẳng gõ cửa mà cứ thế đi vào. Đến bên cạnh tung chăn ra thì lại không thấy chồng đâu, thay vào đó chiếc gối to đang nằm trong chăn.

-Ồ, đâu mất tiêu rồi?

Đang lơ ngơ tìm ‘trẻ lạc’ thì từ đằng sau lưng có ai đó ôm chầm lấy nó và nhấc bổng nó lên. Vừa sợ vừa giật mình đến nỗi là rơi vỡ cái cốc nước xuống sàn nhà.

-aaaaaaaaaaaaa....- Không ngừng giãy giụa và la hét

Tránh chỗ cốc vỡ đặt vợ lên giường ngồi và lấy điện thoại bàn gọi người lên dọn dẹp.

-Anh là ma à, giật hết cả mình.__ Tặng cho chồng ánh mắt hình viên đạn và không quên quát mắng.

-Ma mà bé được em? Mà là gì chưa sáng đã sang đây quấy rối chồng?? Hay hôm qua chưa có đêm tân hôn nên...__ Ánh mắt gian tà nhìn vợ.

-Tân ... tân cái đầu anh ý, tôi gọi anh dậy chỉ là vì sáng tôi dậy sớm muốn làm đồ ăn, mọi người trong bếp không cho tôi sờ chân mó tay vào cái gì hết.__ Bị tên chồng nói thế Nó đỏ mặt lấp bắp cãi lại.

Thấy tiếng người giúp việc ngoài cửa phòng, gương mặt Long lạnh lùng trở lại chứ không có như lúc nãy trên đũa Nó đi vào trong nhà tắm. Ngoài này nó biết mình làm vỡ cốc là sai cho nên định xí xa xí xốn lon ton đi đến dọn, ai ngờ chị giúp việc cũng không cho nó làm. Bữa mới 1 cái rồi đứng dậy, quay lên giường chồng ôm chầm như ôm gấu bông nằm dối.

Từ nhà tắm đi ra, không thấy bóng người giúp việc đâu, mà cái đồng hồ cũng đã được dọn dẹp sạch sẽ, nhìn lên giường thì thấy thân hình bé nhỏ của cô vợ mới cưới đang nằm, có vẻ như đang giận dỗi cái gì đấy. Nhếch mép 1 cái rồi đi đến bên giường, không nói không rằng cứ thế giữa thanh thiên bạch nhật nằm xuống giường, ôm chầm lấy vợ, với tay đắp chăn cho cả hai.

Giật mình khi thấy tên chồng biến thái tự nhiên như ruồi, nằm bên sau lưng lại còn ôm mình, và đắp chăn, kiểu này nhờ ai mà vào phòng mà thấy thì Nó toi đời. Vòng vàng định tung chăn đứng dậy, nhưng dù gì nó cũng là con gái mà, sao có thể thắng được 1 thằng đàn ông.

-Nằm yên đi, không anh không chắc mình sẽ làm gì nữa đâu__Chồng nằm sau đe dọa.

Lời đe dọa rất có uy, vừa nghe xong nó liền nằm im, trong lòng thì không ngừng chửi rủa. Ôm nó 1 có 1 lúc mà ham muốn của anh trội dậy, từ trước đến nay, tuy có đi bar, có ôm nhiều đứa con gái, nhưng chưa có đứa nào làm anh có cảm giác này.

(t.giả: nó bảo mi biến thái cũng đâu có sau :p)

Sợ mình sẽ ‘phát tiết’ nên chỉ ôm 1 tí thôi, trước khi rời vợ, Long còn không quên lật ngửa nó ra và tham lam chiếm lấy môi nó, tặng nó 1 nụ hôn thật lâu và dài.

Những tưởng hẳn xuống giường ai ngồi tên biến thái còn không xin phép cứ thế mà ‘ăn anh đào’ miễn phí. Khi nụ hôn kết thúc nó không quên mất lườm tay thì chùi chùi suýt nữa thì rách môi luôn.

Nhìn cái thái độ ngốc nghếch của vợ làm Long không khỏi bật cười, kéo vợ dậy và đẩy xuống nhà ăn.

Ngồi phịch xuống ghế vẫn không hết ảm ức, rất nhiều đồ ăn được đặt lên bàn nhưng Nó tuyệt đối không động đũa vào bất cứ món nào, chỉ trung thành ngồi uống cốc nước lọc to kia thôi.

-Ăn đi,__Bực mình khi thấy vợ không ăn gì, gấu vào bắt vợ 1 miếng trứng ốp la, và 1 miếng bánh mì, lạnh lùng ra lệnh

-Tôi ăn cái này không quen.__Thành thật khai báo.

-Vậy muốn ăn gì?

-Ăn cháo sườn cơ.__Nó nũng nịu giống như đang nài nỉ mẹ mình ở nhà

-Bảo nhà bếp nấu cháo sườn cho phu nhân ăn ngay.__Long ngoắc 1 cô giúp việc ngay đấy.

-Ấy không, thôi, nấu cháo lâu mà, thôi tôi uống sữa được rồi.__Nó ngăn.

-Không, 1 là uống sữa và ăn bánh mì cùng trứng, 2 là để nhà bếp nấu cháo.

Nó ghét phải chọn, nhưng nó cũng không thể bắt nhà bếp nấu cháo ngay bây giờ ỉnh ăn được, như thế là quá đáng.

-Thôi được rồi, tôi uống sữa và ăn bánh mì với trứng.

Phụng phịu cần chiếc bánh mì vs trứng lên cần. Thấy cái dáng vẻ phụng phịu của trẻ con làm Long rất buồn cười.

Vì cả nó và Long đều xin nghỉ học nghỉ làm 2 tuần để đi tuần trăng mật, cho nên ăn xong nó lại nài nỉ tên chồng biến thái cho đi shopping. Chồng nó liền gọi điện cho nhà trường xin cho Thảo nghỉ học.

Hai vợ chồng nó qua trường đón Thảo rồi mới đi đến Trung tâm mua sắm. Trên đường đi chỉ có nó với Thảo buôn chuyện trên trời dưới biển, còn Long thì ngồi yên vị ở phía trước thì thoảng lại ngắm nó qua gương chiếu hậu.

Đến trung tâm mua sắm, Nó với Thảo đi ngay vào 1 cửa hàng quần áo sành điệu ở gần đó, và quên mất rằng chồng mình đang ở phương nào, cũng chẳng thêm quan tâm rằng chồng mình đi đến đâu, nhân viên cúi rạp người chào đến đấy, dĩ nhiên không ngoại trừ việc có không ít những cô gái xinh đẹp ngắm đến xuýt rớt cằm.

Đi 1 hồi mà chẳng thấy cái nào vừa ý làm nó thật là mệt nha, Haizz!. Đờ dẫn nhìn xung quanh cửa hàng 1 lần nữa, A... đằng kia, đúng rồi đằng kia có 1 chiếc áo sơ mi cổ rộng được pha 2 màu xanh trắng thật là đẹp nha, trên tay lại có 1 hình con bướm 7 sắc màu được thêu bằng tay. Chạy thật nhanh đến đó, với, với, mãi chẳng tới.

-Có cần anh giúp gì không?._Nhìn theo hướng vợ đang chạy đến chiếc áo khoác trên người con ma nơ canh kiaa, thấy cô vợ của mình thật dễ thương nha rõ ràng biết mình không cao nhưng mà không hề nhụt chí vừa nhảy vừa với tay.

-A, tôi muốn cái áo kia_Thấy chồng có ý định giúp nó chỉ tay lên chiếc áo

-Được, đợi anh tí.

Ngoắc tay gọi nhân viên đến tháo chiếc áo trên người con ma nơ canh xuống, cầm được chiếc áo trong tay nó vui như thể trẻ con lên ba được mẹ mua cho kẹo, không ngừng cảm ơn Long và ôm lấy chiếc áo chạy thật nhanh vào phòng thử đồ.

Thử xong nó không đi ra ngoài vì nó nghĩ áo này để làm áo mặc ở nhà là tốt nhất, bỏ chiếc áo sang 1 bên và bắt đầu thử sang chiếc váy màu hồng nhạt bó sát người. Bước ra ngoài Cabin để khoe với Thảo, thì thấy Thảo cũng đang đứng trước gương nhìn ngắm bộ váy mà mình đang mặc. 2 chiếc thật là giống nhau chỉ khác mỗi của nó màu hồng còn của Thảo xanh lam nhạt.

Đi đi lại lại ở trung tâm nhiều vòng mà Nó chẳng thấy cái gì vừa mắt cả, mệt mỏi ngồi xuống chiếc ghế dành cho khách nghỉ chân ở trong trung tâm.

-Haizz, mệt quá, đi mãi mà chẳng thấy cái gì đẹp à. _Nó than thở

-Ừ, hay mình đi ăn KFC đi, ở đằng kia kia. _Thảo chỉ và cái nhà ăn, có KFC, Mc'Donald, nói chúng trong đó có đến vài cửa hàng bán nhiều thứ đồ ăn.

-Thôi, tôi chưa có thấy đói, _Rồi ngừng đầu lên trần nhà.

-À mà cái anh quen biết với chủ trung tâm à, mà sao mỗi khi chúng ta vào bất kì cửa hàng nào lại thấy họ cúi đầu kính cẩn chào anh vậy?_Thảo thắc mắc.

-Ừ, tôi chính là Chủ tịch._Long gật đầu trả lời

-Hả????? Anh_Nó ngạc nhiên đến không nói lên lời, thật ra nó chỉ biết nhà anh cũng thuộc giới thượng lưu, nhưng lại không biết nhà anh buôn bán cái gì. (Vô tâm!)

-Ê bà kia, đừng nói với tôi chồng bà làm gì bà cũng không biết nha,._ Thảo nghi ngờ hỏi

-Ồ, À đúng rồi, tôi muốn sang kia mua 1 chiếc Ipad đời mới, đi chúng ta sang kia đi

Nó biết trả lời sao khi cái Thảo nó nói đúng, cho nên đành phải đánh trống lảng bằng cách kéo tay tên chồng chạy sang quầy bán đồ điện tử ngay trước mặt họ.

Long và Thảo biết thừa là nó đánh trống lảng nhưng không ai nói gì, cứ thế 1 người bị nó kéo còn 1 người thì lon ton chạy theo sau.

Do không có ý định mua cho nên Nó chỉ đi lòng vòng trong cửa hàng, thi thoảng lại nghịch nghịch mấy cái đồ điện tử. Đang định đi ra thì Long kéo nó đến chỗ cái Ipad đời mới nhất ngắm.

Ngoắc tay bảo nhân viên mang 1 cái ra cho nó thử, cái đời mới này còn có thể cho được cả sim vào, chơi trò chơi thì cực nhạy luôn.

__Anh mua cho em cái này nhé?__Thấy nó có vẻ thích cái này nên anh đề nghị.

__Thôi, không thích, lại không có thời gian để chơi đâu.__Nó trả lời cộc lốc.

__Thảo em thích màu nào?__Không để ý đến nó mà quay sang hỏi Thảo.

__Em á, em thích màu trắng __Thảo

nhanh nhẹn trả lời.

__Lấy cho tôi 2 cái màu trắng, với cái bọc màu xanh và màu hồng kia.__Quay lại nói với nhân viên bán hàng

__Dạ, chủ tịch.

Nhận lệnh, cô nhân viên quay đầu vào kho lấy hàng cho chủ tịch luôn. Nó vẫn lơ ngơ không như nai tơ đứng 1 chỗ, giương mắt nhìn chồng. Lúc này cũng mua váy cho cả nó và Thảo. ‘Chắc tên này cũng không đến nỗi tồi’- Nó nghĩ.

Long đưa cho nó 1 chiếc thẻ màu vàng, mặt trước ghi tên chồng nó. Nó không hiểu tại sao chồng nó lại đưa cho nó cái thẻ này để làm gì, nó cũng có thẻ ATM rồi cơ mà.

-Tôi cũng có mà __đẩy chiếc thẻ lại về phía chồng.

-Cứ cầm lấy đi, bây giờ em là vợ anh cho nên thẻ này cũng là của em, trước sau gì thì em cũng cần đến nó.

-Vậy có phải tôi muốn mua gì cũng được,?

-Đúng vậy. Muốn mua gì là việc của em. Tiền trong thẻ rất nhiều.

Mặc kệ vậy, dù gì cũng cho nó, cho nên nó nhét thẻ vào trong ví luôn. Một lúc sau ra tính tiền, chồng nó đưa 1 túi về phía Thảo nói là coi như quà ra mắt bạn của vợ.

Đi cũng lâu rồi, ai nấy cũng đều mỏi chân và đói bụng cả, Long rủ nó và Thảo vào trong nhà ăn VIP ngồi,. Hỏi mọi người ăn gì tự mình giả lảng đi mua đồ ăn.

Ngồi trong nhà ăn, Nó với Thảo lại tán gẫu, Thảo thì luôn mồm khen Long, nó dĩ nhiên không phủ nhận.

-Ê bà, còn muốn đi đâu không?__Nó hỏi

-Bà muốn đi đâu, tôi thấy anh Long anh ý cũng tốt đấy.

-Ừ tôi cũng cảm thấy thế,

-Ăn xong tôi còn phải quay về trường lấy ít đồ sau đó còn phải về cửa hàng bán hàng.

-Sao mẹ bà vẫn chưa tìm được người quản lí à?

-Không phải chưa tìm được mà là tôi thấy thi thoảng đến đó quay cũng hay, shop không to cũng không nhỏ lại toàn hàng đẹp. Hôm nay nhập hàng mới tôi về xem có cái nào đẹp tôi lấy luôn cho tôi và bà.

-Không sợ mẹ bà mắng à, lấy lắm thế, bán vào đâu, với cả mặc đụng hàng chán lắm.

-Ồ bà quên bên trong cửa hàng còn có 1 chiếc máy may à?, tôi dĩ nhiên phải thêm nệm chút chút cho nó quái dị hơn chứ. Chúng ta là ai nào?.. Hehehe .

Đang tán gẫu vui vẻ thì Long mang đồ ăn đến, mọi người lại vừa ăn vừa nói chuyện tiếp. Ăn xong Long chở Thảo quay lại trường, rồi chở Nó đến thẳng nhà bố mẹ chồng. Trong xe lại im ắng ai làm việc nấy không ai nói với ai câu nào. Nó hí hửng chơi mấy trò chơi trong Ipad mới, chồng thì chuyên tâm lái xe.

-Dừng xe, dừng xe nhanh__Bống dừng nó hét lên, đôi mắt có chút lo sợ nhìn chằm chằm ra bên ngoài.

Long tuy không biết tại sao nó nói thế nhưng mà vẫn tắt xe vào bên lề cho nó xuống.

Đặt chiếc Ipad xuống ghế, mở cửa xe và chạy thật nhanh về phía trước, nơi có 1 bà mẹ đang ôm đứa con gái bé bỏng ốm yếu trong tay.

-Cô à, em bé làm sao vậy?

-Em nó bị ngất... hức.. cũng chỉ tại cô không lo làm ăn hức, không chăm sóc em nó tử tế, để em bị người ta bỏ đói nhiều ngày, bây giờ thì tiền không có, hức..

-Cô à, trước tiên chúng ta đưa em đến bệnh viện đằng kia nhé, rồi có gì tính sau.__Nó khuyên bà mẹ trẻ

-Nhưng cô không có tiền, vào rồi lại bị đuổi ra.

-Đi cháu đưa cô và em vào đó.

Nói xong Nó ‘cướp’ lấy em bé từ trong tay bà mẹ trẻ, đi thật nhanh về phía bệnh viện to lớn phía trước mặt. Thấy nó ôm đứa bé đi về phía bệnh viện, Long cũng lái xe vào trong đó gửi.

Sau khi làm thủ tục xong xuôi, bé gái đang được truyền nước. Nó với chị Thi (mẹ bé) ngồi nói chuyện ở ngoài hành lang. Chị kể chị phải đi lấy chồng từ khi 17 tuổi, nhưng nhà chồng không ai ưa chị, chồng thì suốt ngày đổ đên, mình chị đi làm kiếm tiền nuôi. Ai ngờ ở nhà con gái chị mới gần 6 tuổi bị mọi người thường xuyên bỏ đói, còn nói những lời khó nghe. Hai mẹ con bị đuổi ra khỏi nhà, tiền cũng bị nhà chồng cướp hết, lang thang từ sáng tới giờ vẫn chưa có gì vào bụng.

-Chị đừng lo, mấy ngày này chị cứ ở lại trong viện trông em đi, tiền viện phí em đã lo hết rồi, còn ít tiền này chị giữ lại mua ít đồ để ăn khi em bé sống lại. Em biết gần đây có 1 ngôi chùa, mẹ em có quen với thầy trong đó, để em bảo mẹ xin cho 2 mẹ con chị vào đó nhé.

-Thôi em đã lo tiền viện phí, đã cứu con chị là chị đã mang ơn em lắm rồi, số tiền này chị không thể nhận được đâu.

-Chị cứ nhận đi, các cụ có câu ‘Đã giúp thì giúp cho chót’, em cũng chỉ vì thương em bé đang nằm trong kia, ốm yếu, chị cứ cầm lấy mua đồ ăn cho em bé ăn để mau hồi lại sức khỏe. Thôi bây giờ em cũng phải đi có công việc, chị ở lại chăm bé có gì cần cứ gọi cho em theo số này nhé.

Ghi số điện thoại của mình ra giấy rồi đưa cho chị. Cười cười chào tạm biệt người mẹ trẻ. Lúc này mới sực nhớ ra tên chồng mình còn đang ngồi trong xe, nhanh chóng quay đầu đang định chạy thì thấy hấn ta đang đứng trước hành lang nhìn mình.

Từ lúc thấy Nó bé đưa bé đi vào bệnh viện, không hiểu sao Long có 1 cảm giác rất lạ. Bất giác cười 1 cái rồi cũng đi theo vợ mình. Không ngờ ở thời đại này mà vẫn còn có người như nó. Nhìn nó thì thoảng lại nỗi nụ cười ngây thơ trong sáng như trẻ con lên 5 với bà mẹ kia, anh có chút ghen tị.

-Tôi đã lấy 1 ít tiền trong thẻ để tính viện phí cho người ta, xin lỗi.__Chiếc xe đã lăn bánh ra khỏi bệnh viện, lúc này Nó mới cúi đầu vừa chơi điện tử vừa nói xin lỗi chồng

-Hi, có gì mà phải xin lỗi, anh đã nói em là vợ anh thì tiền với thẻ cũng là của em, em muốn làm gì là việc của em mà. Việc vừa rồi em là có phải việc xấu gì đâu mà phải xin lỗi. __Long phì cười, vì nhiều lúc vợ mình còn quá trẻ con.

Sau đó Long chở vợ về bên nhà bố mẹ mình, vì họ đã đợi 2 vợ chồng trẻ này từ chiều rồi. Lúc đầu Nó còn ngỡ ngàng, nhưng sau khi thấy bố mẹ chồng không giống như mình tưởng tượng cho nên cái hàng rào đã được gỡ bỏ.

Bữa cơm diễn ra khá là vui vẻ, 2 ông bà nói là ngày mai phải đi sang Mĩ cho nên không ở lại chơi với chúng được lâu. Còn nói nếu nó bị chồng bắt nạt cứ gọi điện sang, 2 ông bà sẽ mắng cho chồng 1 trận. (trời...)

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 6

5. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 6

Chương 6 : Sự cố nhỏ

Cháp này có tí 16+, =)) tuần sau sẽ lại ra 1 chapter nữa, các bạn đọc xong đừng quên vote cho tớ nhé, mtnếu có gì các bạn không vừa ý để mình sửa. Cảm ơn.!

Cái được gọi là nghỉ hè hai tuần coi như đi ngủ tuần trắng mặt với nó rất chi là bình thường. Tại sao hả? -Ngày nào chồng nó cũng đều đặn sáng đi làm sớm chiều về nhà hơi muộn, còn Nó ư?? ngày nào cũng như kiểu bị giam cầm, chỉ được ở trong nhà online chát chít, chơi game, xem phim, đôi lúc chán quá thì nó lại lôi sách vở ra tự học.

Hôm nay được coi là ngày ‘mãn hạn tù’ cho nó, dậy từ sáng sớm để chuẩn bị đồ đi học. Đúng giờ trên bàn ăn sáng có món cháo sườn nóng hổi vẫn còn khói bay ngậy mùi thơm ngon dành riêng cho nó, thêm bát quẩy giòn tan màu vàng bên cạnh. Ơi!! Nhìn thôi cũng thấy thèm rơi nước miếng rồi.

Nhanh nhanh chóng chóng ngồi vào bàn ăn, mắt sáng ngời tròn xoa dán vào bát cháo không rời, nhìn lên đồng hồ mãi chưa thấy tên chồng đáng ghét của nó xuất hiện gì cả. Tức!

Có vẻ như nghe được nó trách móc, Long chậm rãi bước xuống cầu thang.

- Anh làm gì mà chậm còn hơn cả con rùa thế, tồ....à nhầm e..m đóiiiiii_Nó cố tình ngân dài chữ cuối để cho hấn biết.

Nói thì nói thế thôi, chứ thấy hấn bước xuống chân cầu thang rồi thì nhin không được tự cầm thì xúc cháo nóng vào miệng vừa ăn vừa thối.

Đơ hình vài giây nhìn nó ăn mấy thìa cháo ngon lành như mấy đứa trẻ nhỏ háu ăn, bất giác hấn nhếch mép một cái rồi cũng tự động ngồi vào bàn ăn xuất của mình.

Ngồi cùng hấn phía sau xe có hơi ngại cho nên nó ngồi sát cái cửa hơn. Nghe cái Thảo nói hôm nay tiết đầu kiểm tra Tiếng Anh, tranh thủ thời gian ít ỏi để ôn bài. Nghỉ học hai tuần làm nó bỏ phí mất tám tiết học chứ có ít đâu. Haizz! Mới đi học lại mà được tặng món quà quá ‘đẹp’ luôn.

Tay cầm bút chì có cục tẩy Hello Kitty, thi thoảng khoanh tròn vào chỗ không hiểu để đến lớp hỏi lũ bạn.

- À, Tiền trong thẻ t..à em có thể rút được không?_Bỗng nhiên nó nhớ ra điều này, dừng bút quay sang hỏi chồng ngồi bên cạnh.

- Được

Nhớ ra rằng mình chưa có lưu số điện thoại của “vợ yêu”, rút điện thoại trong túi quần ra đưa về phía nó để nó ghi số. Đang ghi dở số điện thoại thì đã đến trường, không lời chào cứ thế mở cửa rồi tung tăng chạy đến chỗ Thảo đang đứng.

Đến công ty rồi mới sực nhớ ra là cái điện thoại của mình vẫn ở trong tay ‘vợ yêu’. Mượn điện thoại của Ken-Trợ thủ đắc lực kiêm vệ sĩ của hấn mới trở về từ Anh Quốc ngày hôm qua, để gọi vào số mình. (Cún: Vì ông đâu biết số của vợ yêu)

Hôm nay số nó đúng số đỏ rực rỡ, kiểm tra xong tiết Anh, thầy Hiệu Phó thông báo rằng hết tiết hai lớp nó được nghỉ.

Học xong 2 tiết nó rủ rê Thảo đi chơi, đang đi thì bỗng dưng có tiếng điện thoại vang lên

- À ló, Linh Tâm so ciu xin nghe

- Làm gì mà từ sáng đến giờ anh gọi cho bao nhiêu cuộc không nghe, nhắn tin thì không thấy trả lời??_1 tiếng quát nhẹ từ phía bên kia điện thoại.

Nó lơ lơ 1 lúc rồi mới trả lời tiếp

- Anh là ai?

- Thật không nhận ra? _ người bên kia không biết nên khóc hay nên cười nữa.

- Thảo ơi, mày nghe điện thoại xem thằng điên nào đang sửa hộ tao cái, nếu mày cũng không biết thì chửi hần te tua luôn đi. _ Nói rồi đưa điện thoại về phía Thảo

- Yo bô sê yo ?! _ Thảo chào tiếng Hàn

- Azzzz, lại gì nữa đây.

- O, anh Long à,...dạ.....vâng... được rồi bọn em sẽ mang đến ngay cho anh ạ...Bye anh..

Đến lúc Thảo cúp máy mà Nó vẫn chưa biết là ‘thằng điên’ nào gọi cho nó. Biết con bạn thân vẫn thắc mắc Thảo dành giải thích, rằng cái điện thoại này là của Long- chồng nó, nãy nó ghi số điện thoại cơ mà cầm luôn của hần, bây giờ hần ta ‘đòi lại’. Cũng chết 2 cái điện thoại giống nhau i xì, khác mỗi bên trong ảnh wallpaper khác nhau.

Bắt taxi đi đến BC- Một trong những công ty đang đứng top 3 thế giới về ngành điện tử, nhưng công ty này còn có nhiều cửa hàng quần áo nổi tiếng do nhà thiết kế Jenny Linh người Anh gốc Việt làm ra. Mỗi sản phẩm của cửa hàng đều lên đến vài trăm USD 1 chiếc. Công ty còn có nhiều Khu trung tâm mua sắm trên toàn Châu Á.

Đến nơi hai đứa vào quầy lễ tân hỏi han. (vì nó đâu biết chồng nó làm gì)

- Chị xinh đẹp ơi cho em hỏi, ở đây có ai tên Vương Tuấn Long không ạ?

- Hả, à có nhưng mà em có hẹn trước với chủ tịch không?

Cô nhân viên hơi ngạc nhiên khi thấy 2 đứa con gái trung học lại đến hỏi thăm Chủ tịch của bọn họ, mà lại dám gọi cả tên của người ta.

-Sao mày không gọi thẳng vào số điện thoại lúc nãy, việc gì đứng đây để hỏi, mày nghĩ bọn họ ày lên gặp anh ấy à?_ Kéo nó ra xa quầy lễ tân 1 tí rồi Thảo thì thầm vào tai nó.

- Alo, em đây, em đến rồi..... đang ở quầy lễ tân.... Được rồi, em với Thảo sẽ vào căng tin ngồi chờ.

Nói chuyện với Ken xong nó kéo Thảo vào căng tin ngồi uống nước chờ, vì hần ta đang xử lý công việc. Đúng là công ty lớn có khác,, vào uống nước cũng phải có thẻ của công ty, nhớ ra cái thẻ màu vàng của chồng đưa, nó rút ra bóp thử, hóa ra lại được.

Vì là công ty lớn cho nên mọi nhân viên đều có thẻ theo màu khác nhau, Chủ tịch thì có thẻ vàng (vàng thật á), các tổng giám đốc hay giám đốc đều có thẻ bạc, phó tổng và các quản lý thì có thẻ xanh, nhân viên bình thường thì thẻ trắng.

Nhân viên phục vụ trong căng tin nghe thấy tiếng píp quen thuộc dành riêng cho Chủ tịch, tất cả liền quay lại nhìn về phía cửa, chỗ có 2 cô gái ‘trung học’ đang đẩy cửa đi vào.

- Này 2 con bé trung học kia, làm sao hai đứa mày lại vào đây được, nhìn cái mặt thì không đến nỗi nào, còn trẻ con mà không lo học đã lo đi kiếm đại gia rồi, tình 1 đêm rồi lấy cấp cái thẻ của Chủ tịch chứ gì. Chà chà _ Từ đâu đi đến 1 mụ phục vụ, không tiếc lời chê bai 2 chúng nó.

- Nếu chị nghĩ mình có tài thì tại sao không dụ dỗ Chủ tịch hay tổng giám đốc làm tình 1 đêm, việc quái gì phải làm phục vụ ở đây. Nếu không làm được thì ngậm bồ hòn làm ngọt đi cưng, còn non lắm cưng à., _ Thảo nói xong rồi quay sang nó _ Linh Tâm ơi, tao thấy chỗ này sao mà có nhiều con trùng quá vậy, hình như có 1 con rất to đầu nhưng không nào đang bay trước mặt chúng mình đó, mày có là cách nào đuổi nó đi được không, tao sắp ngất rồi.

- Thảo ơi, tao nghĩ không được, ai bảo nó to quá, lại nhưng vẫn tỏ ra nguy hiểm, động vào dễ dính bệnh dại thì chết, đời tao còn trẻ lắm mà ừ.

- Haizz! Nếu đây mà là ở trường hay ngoài đường thì tao nghĩ có đứa rằng rơi tóc rụng, tay gãy chân thọt quá mà ừ.

Nghe hai đứa nói qua nói lại, coi mình như con trùng, ‘mụ’ phục vụ tức lắm, nhưng không biết làm gì.

- hai đứa mà ừ...

- Waiter, _ Thảo làm ngơ, búng tay gọi phục vụ, rồi 2 đứa tự động vào chỗ gần đấy ngồi.

- Thật xin lỗi, quý khách dùng gì ạ,? _ 1 cô nhân viên khác xum xoe chạy ra, kính cẩn hỏi.

- Chị cho bọn em một hai cốc chè thập cẩm ạ. _ Nó nhẹ nhàng nói, nếu người ta không chọc nó, nó sẽ không làm gì người ta. Đó là châm ngôn của nó.

Cô phục vụ đi ngay về quầy tính tiền làm 2 cốc chè thập cẩm, lúc chị phục vụ đang định mang ra thì ‘mụ’ phục vụ lúc trước đến giằng lại và tự mình mang ra. Đặt phịch xuống bàn.

- Đây chúng mày ăn đi, ăn xong đi cút đi, học không học lại chạy đến đây của trai.

Thảo đứng dậy giật tóc ‘mụ’ ra đằng sau, đồng thời giữ hai tay. Nó tay bóp miệng, tay còn lại lấy cốc chè đổ vào mồm ‘mụ’ ta, nuốt không kịp làm chè chảy ra cả chiếc áo phục vụ trắng tinh, trên mặt cũng bị dính nhiều nước chè. Đổ xong nó không quên lấy giấy lau tay ở trên bả lau tay của mình rồi cũng nhét luôn vào mồm ‘mụ’ ta.

- Nếu không có tiền để ăn chè, thì cũng không cần chọc gây bánh xe làm gì, có thể nói với tôi, tôi sẽ bố thí cho cô, đã ngu si lại tỏ vẻ hừ. Như này còn nhẹ tay đấy.

Sau khi Thảo thả tóc ra làm cho ‘mụ’ phục vụ không ngừng cổ nôn ra giấy ăn mà nó vừa lau tay, nhưng không kịp, giấy đã theo chè chui vào bụng rồi.

- Hai con ranh kia, tao sẽ cho chúng mày 1 trận....

- Dừng lại..! _ 1 Tiếng quát uy lực vang lên.

‘Mụ’ phục vụ cũng dừng tay và nghiêng về hướng tiếng quát phát ra, run sợ, vì người quát không ai khác chính là Chủ tịch lạnh lùng.

Đứng phím phím ‘hành động’ miễn phí do vợ làm nhân vật chính, khi thấy nhân viên phục vụ định ra tay với vợ mình anh đành phải lên tiếng. Quét mắt vòng, ai ai cũng sợ run rẩy, cúi gằm xuống đất.

- Chủ tịch à, khổ nhân cho em quá, huhuuhuh _ “mụ” kia ăn vạ,

- Đến rồi cũng tốt, đỡ tốn sức đánh nhau, tốn hơi tốn nước bọt cãi nhau với con trùng làm gì. Trả lại cho anh thẻ và điện thoại, làm ơn lần sau có tuyển nhân viên, thì nên tìm hiểu rõ trình độ mộ

t tí, chứ đừng để mọi người lại nói, công ty chỉ được cái đẹp mã nói khoác, nhân viên thì toàn 1 đám ăn hại, vô văn hóa. Chào.

Đi một mạch đến chỗ Long và Ken đang đứng, ném trả thẻ vàng và điện thoại vào ngực, rồi cứ thế luôn qua hẳn ta và đi ra khỏi căng tin.

- Chỗ này trả lại anh, tiền nước em đã trả rồi, em té đây _ Thảo ném 3 tờ polymer mệnh giá 500k về phía ‘mụ’ nhân viên, lon ton chạy theo Linh Tâm, không quên chào ‘chồng’ bạn.

Aish!, gãi đầu một cái rồi cũng đuổi theo vợ yêu, trước khi đi không quên buông 1 chữ lại để cho Ken xử lý việc còn lại.

- Đuổi..!

Chạy theo Linh Tâm ra đến cổng, kéo Linh Tâm vào gốc cây gần đó để nói chuyện, Thảo biết ý cho nên đành đứng dưới trời nắng để cho hai vợ chồng trẻ giăng hòa.

- Linh Tâm à, anh xin lỗi, cái cô phục vụ đó đã bị đuổi việc rồi, em không cần phải giận nữa đâu nha.

- Ô, tôi đâu có việc gì phải giận đâu nhỏ, quên không nói, hôm nay tôi muốn về nhà mẹ ngủ nha, tiện thể lấy luôn ít đồ. (sắc mùi thuốc nổ như thế, mà dám kêu không giận)
- Ờ, mà không được, em về lấy gì thì lấy, tối anh qua đón.
- Không thích, hôm nay tôi muốn ngủ ở nhà với mẹ.
- Thôi thôi, được rồi, muốn thì hôm nay em ngủ ở nhà với mẹ cũng được, ok?, bây giờ cầm lấy thẻ nhé.__ Nói rồi dúm cái thẻ vào tay nó.
- Không thích, mất công người ta lại bảo là tôi không lo học, chỉ lo đi dụ trai giàu.
- Ài, được rồi, em không dụ ai cả, là anh đi dụ em được chưa, bây giờ cầm thẻ này, rồi đi chơi với Thảo, sau đó về nhà mẹ nghe chưa.

Nói hết nước hết cái mà vợ vẫn không nguôi giận, đành dúm thẻ vào tay vợ, xoay người đẩy ra chỗ Thảo. Bàn giao trọng trách cho Thảo xong, anh còn bắt taxi hộ cho hai cô, đợi xe lăn bánh rồi mới quay vào công ty.

Một số ít đứng ở cổng để chứng kiến cảnh Chủ tịch trẻ tài năng, nổi tiếng lạnh lùng, đang năn nỉ 1 cô gái nhỏ, ai cũng không tin vào mắt mình. Một số người không ngừng làm ‘phát thanh viên’ nhanh chóng gửi tin nhắn cho đồng nghiệp của mình.

Sau khi lên taxi, nó với Thảo lại vào trung tâm mua sắm, việc đầu tiên nó là phải mua ngay cái ốp điện thoại khác, để không bị trùng với chồng nó. Hai đứa lên kế hoạch tiêu xài cái thẻ đáng ghét.

Chơi chán, hai đứa đi xe về nhà Nó, bố mẹ với bà ai cũng ngạc nhiên khi thấy nó về một mình, nhòm hoài không thấy chồng nó đâu. Một lúc sau chồng nó gọi điện đến, nói là hôm nay đến trễ, vì còn nhiều công việc phải giải quyết.

Lúc chồng nó đến đã quá trễ, mẹ vợ ra mở cổng, sau đó hâm lại đồ ăn cho con rể. Long lên phòng thay quần áo, thấy nó đang chăm chỉ làm bài nên không quấy rối, lặng lẽ vào rồi lặng lẽ đi ra.

Ăn xong bữa cơm, Long cảm ơn mẹ vợ, sau đó cũng đi lên phòng để đi ngủ.

- Anh vào đây làm gì?
- Ngủ chứ làm gì, em nghĩ bố mẹ và bà sẽ cho anh ngủ phòng khác??
- Vậy anh ngủ đất đi, tôi... tôi thích nằm một mình hơn.
- Anh quen ngủ giường rồi, chưa quen thí chúng ta làm quen.

Kéo tay vợ về phía mình, cả hai cũng ngã xuống giường, ôm chặt không cho nó nhúc nhích, chân cũng không quên ghì lấy chân nó. Tuy có giấy giữa chửi bới nhưng vẫn không có gì tốt hơn, ngược mắt lên thấy chồng nó cứ thế nhắm mắt đi ngủ làm nó tức điên lên.

Phía dưới thân, cảm giác như có cái gì đó nóng nóng, vừa căng phồng lại vừa cứng áp sát vào nó. Lớn bằng tuổi này cho nên nó hiểu cái đó là cái gì, thoáng đỏ mặt, biết rằng chồng đang khó khăn kiềm chế bản thân. Ngáp 1 cái dài rồi cũng từ từ nhắm mắt đi ngủ.

Biết chắc chắn vợ đã ngủ say, nhẹ nhàng rút tay chân về, sau đó khổ sở đi vào nhà tắm, tắm qua 1 đợt nước lạnh rồi mới có thể quay về giường ôm vợ ngủ tiếp.

Đừng quên vote nếu bạn thấy hay, hãy giới thiệu truyện của tớ với nhiều bạn khác nếu bạn cảm thấy nó hay. Cảm ơn nhiều.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 7

6. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 7

Chương 7: Có thật là yêu?

Sáng hôm sau, khi tỉnh dậy Nó đã không thấy bóng dáng ‘bạn cùng giường’ của mình, ngó ngó nghiêng nghiêng vẫn không thấy ‘dấu vết’, lấy tay sờ sang chiếc gối và chỗ nằm của ‘ai đó’ thì thấy lạnh lạnh, chắc rằng người ‘nào đó’ đã sớm rời khỏi giường. Nằm nghỉ ngơi một lúc rồi cũng rời giường đi làm vệ sinh cá nhân.

Đang thắc mắc không biết chồng mình đi đâu làm gì mà rời giường sớm vậy, hay là hôm qua lúc nó đi ngủ nên hẳn ta đã đi ra phòng khách ngủ thì có tiếng chuông điện thoại báo có tin nhắn.

‘ Anh phải bay sang Anh một tuần, nếu buồn thì có thể về nhà bố mẹ ở, hoặc rủ Thảo về nhà ngủ cho đỡ buồn’

Đọc xong tin nhắn báo cáo của chồng xong nó có cảm giác vui vui không tả được, nhưng cũng không nhắn lại, mà cho ngay điện thoại vào túi quần rồi đeo túi đi học.

Nó quyết định rủ Thảo sang nhà ngủ cùng chứ không về nhà bố mẹ ở. Kể từ hôm đọc được báo cáo của chồng đến hôm nay nó vẫn không thèm nhắn lại cho anh một tin nào hết. Làm người nào đó buồn bực không thôi. Ngoài cái tin báo cáo ra, đến nay nó cũng không nhận được cái tin nhắn nào khác hay một cuộc gọi nào, nó thấy trong lòng buồn lắm, cứ nhắm mắt vào là lại thấy cái con người vô tâm đấy.

Aizzzzzzzzzzzz!

Thấy bạn thân mấy ngày nay buồn mãi không thôi thì thoáng lại thở dài, nhìn lên bầu trời xa xa với ánh mắt vô hồn, làm Thảo cũng buồn theo.

-Sao thế? – quyết định hỏi cho ra nhẽ.

-Không có gì đâu chỉ là tao thấy hơi buồn thôi, cái tên Long từ hôm đi đến giờ chả chịu gọi điện về cho tao lấy một cái, hừ, giỏi thì đi luôn đừng về nữa.

-Không phảikhông phải mày yêu rồi đấy chứ??? – Thảo thấy ngạc nhiên, và sau khi nghe Nó tâm sự đã đoán được ra vấn đề.

-Yêu? Tao không nghĩ vậy đâu._ Nó phủ nhận.

-Vậy tại sao ông ý mới đi có mấy ngày mà nhìn mày đã không giống người vậy??

-Tao cũng không biết tại sao nữa,haizzz, thôi kệ đi, tao ứ nghĩ đến nữa. Đi, tao với mày đi shopping.

Không muốn tin rằng mình đã trúng tiếng sét, nhưng cũng khó để không thể tin được, tạm thời nó cần xác định lại từ đầu tất cả. Kéo Thảo đi shopping cả buổi chiều, hai đứa cũng mua được kha khá đồ.

Ở bên Anh lúc này Long cũng nhận được một tin nhắn, làm ặt vốn dĩ ỉu như bánh đa nhúng nước cũng tươi lên rất nhiều.

” Cá có lẽ đã ăn con mồi và cắn câu, vẫn đang dẫn đo.”

Đọc tiếp Chồng Ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 8

7. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 8

Chương 8: Về nước làm chồng mặt dày

Bố mẹ Tâm biết con sẽ bay về Hà Nội sau chuyến công tác từ Anh, cho nên từ hôm qua đã gọi điện thoại nhắc nhở cô đủ điều, nào là phải dậy sớm, mua hoa rồi ra sân bay đón chồng. Tuy rằng không thích, nhưng vì bố mẹ bắt ép, lại còn chưa đến 9h sáng mẹ cô đã gọi điện sang những 5 lần vì sợ cô ngủ quên.

Vừa bực mình, vừa tủi thân, mở tủ định tìm bộ quần áo nào nhỡ nhận 1 tí, thì lại chẳng may va phải cái đinh trong tủ quần áo.

„aizzz, thật là bực mình mà.”

*

**

Ngoài sân bay.

,Chuyến bay mang số hiệu 1234, từ Anh Quốc về thành phố Hà Nội, sẽ đáp cánh vào lúc 10:30, các hành khách sẽ ra ở cửa 4A. ‘

Tiếng loa vang lên oang oang trong sảnh sân bay, nhìn lại đồng hồ trong điện thoại mới 10:15, thấy vẫn sớm cho nên cô đi mua 1 cốc socola nóng và quay ra ghế chờ ngồi đợi tên chồng đáng ghét.

Khi thấy bóng dáng chồng Long đạp troai dần dần xuất hiện ở cửa, cô mới từ từ đứng dậy, cầm bó hoa mua lúc sáng từng bước từng bước đi đến.

,We e to home’

Đi gần đến chỗ Long rồi, cô mới nhận ra rằng mình chẳng biết nói gì, cho nên mới ,phát’ ra câu tiếng anh đấy, rồi nhét vào tay anh bó hoa và cũng chẳng chờ anh nói thêm câu nào, tự mình quay đi ra xe. Nhìn bó hoa vợ tặng, rồi nhìn bóng lưng vợ mỗi giây một xa, nhếch miệng, lắc đầu một cái rồi cũng kéo vali đi theo vợ ra xe.

‘Em có khỏe không?, ở nhà một tuần vừa rồi có chuyện gì không?’

Cũng đã đến trưa, cho nên Long đã bảo tài xế lái xe đến thềm Paradise Restaurant. Vì vẫn còn ngượng ngùng cho nên Nó im lặng suốt, lôi điện thoại ra chơi game. Chơi chán, đến khi nghe thấy anh nói sẽ đi đến nhà hàng ăn trưa, thì liền gọi cho Thảo ‘SOS’.

- Tao nói mày nghe này, tao biết tao rất chi là tỏa sáng, nhưng mà tao cũng không muốn làn kì đà đâu. Hai vợ chồng mày cứ từ từ mà bồi dưỡng tình cảm đi, tao cúp.

Còn chưa kịp thanh minh thanh mai, cái Thảo đã cúp cái rụp, làm cho Nó không biết nói gì, cứ nhìn vào điện thoại cho đến khi xe đỗ trước cửa nhà hàng.

- Xuống xe thôi vợ yêu.

Nghe Long nói 2 chữ ‘vợ yêu’ làm Nó nổi da gà toàn thân một phen, còn đang ngẩn ngơ ngập ngừng chưa muốn xuống, thì đã bị Long kéo tay ra khỏi xe, ôm vào trong nhà hàng.

-Em muốn ăn gì nào, vợ yêu?

-A, ơ, cho tôi 1 suất beefsteak chín khoảng chín mươi phần trăm, một suất salat rau ạ, cảm ơn.

- Tôi cũng thế, 1 ly rượu vang luôn nhé.

Ngồi đợi phục vụ mang thức ăn ra, Nó luôn nghĩ về cái hành động ,quái gở” ngày hôm nay của Long. Thật là không thể thích ứng ngay cho được.!

-Ra trường em có định xin đi đâu làm việc không?

-Tạm thời thì chưa, em...

-Anh nghĩ em không cần phải xin đi đâu cả, cứ ở nhà làm vợ ngoan mẹ hiền là được.

-Vợ?, mẹ?

Nó tạm thời, à không, từ lúc đón ‘hắn” từ sân bay về đến giờ, nó vẫn không thể thích ứng được với kiểu nói chuyện này của ,hắn’. Cái gì mà vợ với mẹ chứ?, điên thật rồi, ai nói với hắn là Nó sẽ sinh con cho hắn chứ?.

-Chứ sao, anh nghĩ rồi, chúng ta sẽ chỉ sinh 1 đội bóng đá thôi.

-1 đội, ??? tức.... là.... 11 người???

-Nếu em thấy ít quá thì chúng ta có thể sinh thêm, không sao cả.

-anh....anh...

Thật hết nói nổi với cái tên ,hâm' này! Có vẻ như chuyển đi Anh quốc công tác vừa rồi, chắc nhiều việc quá nên các dây thần kinh bị rối vào với nhau hay sao ý.

Ăn xong phần ăn chính, nó còn gọi thêm vài ly kem đủ sắc màu để ăn trắng miệng, còn Long chỉ gọi thêm 1 ly cà phê đen.

-Anh ăn nốt ly này cho.

Tự dưng Long lại dành lấy ly kem mà Nó đang ăn dở, lấy luôn cái thìa nó đang cầm, tự nhiên xúc kem cho vào mồm.

Ah! Đây có phải là hôn gián tiếp không nhỉ? Ah! Không không. Nó lắc đầu vài cái rồi cũng tự lấy ly khác trên bàn về phía mình ăn tiếp.

Long nhìn thấy vế kem còn dính trên môi của Nó cho nên đã nhẹ nhàng vươn tay ra, lấy ngón cái chùi vết kem sau đó lại cho vào mình.

-Anh làm cái gì thế, thật là mất vệ sinh.

Nó vừa ngượng vừa tức ngược lên giận dữ quát nhẹ Long, nhưng anh làm như không có gì lại còn nháy mắt với Nó làm Nó đỏ mặt ngượng ngùng 1 hồi.

-Tâm này, anh nghĩ anh bị em quyến rũ mất rồi.

,khụ khụ khụ'

Sau khi anh nói ra câu này làm Nó bị sặc kem ho liên tục không dừng.

-Hôm nay anh bị làm sao vậy? Sốt à????

Rốt cuộc, không nhận được cuối cùng cũng thốt ra thắc mắc của mình từ sáng tới giờ.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 9

8. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 9

Chương 9: Bước thêm bước nữa

Đúng 7:30 nó thức dậy như mọi ngày để chuẩn bị đi học, thì tự dưng nó thấy đầu ong ong, cổ họng thì đau âm ỉ, thử nói vài tiếng 'aa' thì không thể phát ra tiếng, cố ngồi dậy thì mọi vật xung quanh cứ liêu xiêu như người say rượu, đành bất lực nằm xuống. Có thể nó đã bị sốt mất rồi, nước mắt nó cứ tự nhiên rơi lã chã, người thì cứ như con lươn không xương vậy.

-'haiz'

Thở dài một cái rồi lại ôm gấu chui vào chăn hồng ngủ tiếp.

Nhìn đồng hồ đã qua 7:45 mà vẫn chưa thấy nó xuống để đi học, sốt ruột hỏi người làm, thì ai cũng khẳng định Nó còn chưa dậy. Lo lắng đi lên phòng ngủ của Nó, mà gõ cửa mãi không thấy ai ra mở cửa, cũng chẳng nghe thấy âm thanh nào phát ra từ trong phòng.

Không chần chừ lâu, Long tự lấy chiếc chìa khóa dự phòng trong túi quần ra mở cửa đi vào.

Hóa ra là cô ngủ quên. Đi đến bên cạnh giường, định vén mấy lọn tóc che mắt mặt cô. Nóng! Trán cô cô rất nóng, vội vàng lật người cô lại, sờ mặt cô một lần nữa, rất nhanh tung chăn cô ra, và đi vào trong nhà tắm nhúng khăn mặt vào nước lạnh để hạ nhiệt cho cô.

Tự dưng thấy một luồng gió lạnh phả đến, theo tự nhiên cô lấy tay khua khua lấy chăn, nhưng đáng tiếc chiếc chăn đã bị Long vủ xuống đất mất rồi. sờ một hồi không thấy chăn, cô người lại và ôm thêm con gấu để lấy cái ấm.

Long cầm khăn lạnh quay ra phòng ngủ, thấy cô nằm co ro, thấy thương thương, nhanh chóng đắp khăn lạnh lên trán cô.

- Lạnh,

Khi chiếc khăn lạnh ‘hạ cánh ‘ trên trán, nhắm mắt một cái, không ngừng lắc đầu, và đẩy chiếc khăn lạnh trên trán xuống, khăn khăn mãi mới nó ra tiếng ‘vịt đục ‘ lên lời, cứ như trẻ con đang làm nũng vậy.

- Yên nào, phải đắp khăn lạnh thì mới hạ sốt được chứ.

Nhẹ nhàng nói và giữ chặt lấy tay không cho cô vứt khăn xuống nữa. Mở hai cúc áo trên gần cổ, và hai ở dưới để giúp cô hạ nhiệt. Thi thoảng lại lật khăn mà lau mặt cho cô.

Đến lúc thấy cô đã ngủ lại, thì lấy điện thoại ra gọi cho bác sĩ riêng của gia đình, báo ông ý đến ngay. Khi cúp máy còn không quên đi xuống dặn dò nhà bếp nấu cháo trắng cho Nó ăn.

Bác sĩ nói rằng Nó bị cảm bình thường, ông đã cho Nó uống thuốc hạ sốt, còn khuyên không nên cho Nó ra đường từ giờ đến cuối tuần.

Đến hơn 12 giờ trưa Nó mới gọi lad tỉnh hẳn, tuy họng và đầu vẫn còn đau, nhưng Nó đã hạ sốt.

‘Khụ, khụ’.

Ho khan một tiếng mới biết là họng đâu đã man.

- Người em vẫn còn mệt, mau, mau nằm xuống đi.

-Hôm nay anh không đi làm à?

Nó thều thào nói.

-Ừ, vợ ốm, thì chồng phải ở nhà chăm sóc cho vợ mau khỏi bệnh để còn cùng chồng tạo em bé chứ.

Long mặt dày vừa đặt bát cháo trắng nóng hổi, khói bốc nghi ngút xuống chiếc bàn nhỏ cạnh giường vừa nói.

-Đang đau họng thì đừng cố mà nói, phải giữ giọng chứ, thôi ăn tạm bát cháo trắng đi rồi còn uống thuốc chứ.

Ngoan ngoãn ăn hết bát cháo mà Long đút cho, uống thêm hai viên thuốc và lại nằm ngủ một mạch đến tận ba giờ chiều mới dậy.

-Em dậy rồi à, có muốn uống chút nước không?

Đang ngồi làm việc ở ghế đối diện với giường, thấy Nó động dậy là ngừng tất cả mọi công việc lại hỏi thăm Nó. Tự tức đứng dậy đi rót cho Nó cốc nước hơi ấm.

Một tuần được chồng Long chăm sóc, không những Nó đã khỏi hẳn bệnh mà còn béo lên những thêm hai kí lô nữa, mà tình cảm của hai người cũng tiến thêm vài bước nữa. Bây giờ nó còn xưng hân anh em em với Long ngọt xớt, thi thoảng còn làm nũng hân nữa.

Còn gì sướng hơn khi được người con gái mình yêu làm nũng cơ chứ, bây giờ hân mới biết rằng, Nó cũng có nhiều mặt đáng yêu đến thế. Mỗi khi mà cô cần cái gì mà hân không cho là cô lại giả trò làm nũng, thì có mà hân đang làm gì cũng bỏ hết để phục vụ Nó.

Vì năm nay năm cuối, cho nên khỏi ốm một cái là Nó liền gọi điện cho các bạn để mượn sách vở về photo, sau đó học hành ngày đêm để chiến đấu. Thi thoảng có chỗ nào không hiểu là nó lại vác sách vở sang hỏi chồng yêu ngay.

Một tháng trước khi thi tốt nghiệp, Nó luôn phải thức đêm, mà có người nói thế nào Nó cũng không chịu đi ngủ trước hai giờ sáng. Thi thoảng Nó còn rủ Thảo về nhà ngủ, vì hai đứa nó là một nhóm mà.

Sau gần hai tháng cần cù chịu khó làm cú đêm thì nó lại gầy đi trông thấy, thật là phí công chồng yêu nó ,chăm bón' cho nó một tuần mà nó bị ốm.

Hôm nay chúng nó đã thi xong, hai đứa bước ra khỏi cổng trước liền thở hắt ra một cái. Cùng ngoái đầu lại nhìn ngôi trường mà chúng nó đã ,quây' những năm năm liền.

-Buồn nhỉ, lại chuẩn bị chia tay rồi, haizz, mọi người lại ai về nơi đấy, mọi người một nơi.... aaaaa, tao lại không muốn thi đỗ nữa.

,Cốc'

-Nói lung tung, mày thi không đỗ, không có nghĩa là những đứa khác nó cũng thi không đỗ như mày.!

Lời nói vừa dứt, liền bị ăn ngay một cái cốc đầu từ cái Thảo.

Không cần đứng đợi quá lâu, một lát sau Long đã lái chiếc Audi đen, đời mới nhất đến đón hai người đi ăn chúc mừng chúng nó đã thi xong.

-Anh, nên thi trường đại học nào bây giờ??

Nó cất tiếng hỏi Long.

-Em thích học gì thì thi vào đó.

-Thật ra, cái Tâm nó còn chẳng biết nó thích gì ý anh Long ạ.

Nghe thấy cái Thảo châm chọc mình, mặt Nó lại méo xệch ra, rồi cúi đầu xuống nghếch nghếch cái dây an toàn. Thấy vợ yêu buồn, lòng anh cũng buồn lắm, liền với một tay ra vuốt tóc vợ an ủi.

-Nếu em chưa biết mình thi trường nào thì thử lên mạng làm trắc nghiệm xem sao. Hoặc hiện tại em thích làm cái gì nhất.? Còn nếu không thì cái chân thư kí cho anh đang trống, em vào đấy làm, rồi ngày nào mình cũng được nhìn thấy nhau. J

(Cún: Anh này không dễ sợ luôn.)

-Nếu không thì mày thi Kinh tế cùng tao đi, nếu thấy không hợp thì chuyển trường khác cũng được mà.

-Ừ, vậy đi, tao thi Kinh tế với mày.

Cả ba người đi đến khách sạn Paradise ăn một bữa thật là thịnh soạn, ăn xong Long chở hai người đi công viên chơi đến gần tối mới chở Thảo về nhà trước, sau đó hai người mới về nhà mình. Về đến nhà là Nó nằm phịch xuống giường ngay, vì quá mệt. Nói thế nào Nó cũng không chịu dậy thay quần áo, mà cứ nhất định mặc thế đi ngủ.

Long nằm xuống bên cạnh và ôm nhẹ lấy Nó, không chần chừ hôn nó một nụ hôn thật sai mà thật sâu. Bị hôn bất ngờ, định lấy tay để anh ra, nhưng mà càng đẩy, anh lại càng ôm Nó chặt hơn. Nụ hôn tuy ngọt ngào, nhưng lại làm nó không thở nổi, Nó cảm tưởng như mình sắp chết vì ngạt thở, thì anh dừng lại, vẫn còn quyến luyến làn môi ngọt ngào mùi dâu của Tâm, nên vẫn còn liếm liếm cánh môi mãi mới rời

-Anh này, em suýt nữa thì ngạt chết rồi đấy. (nũng nịu nói)

Nhìn bộ mặt tức giận của nó, bật cười một cái, với tay véo cái má đáng yêu của Nó và nói:

-Anh xin lỗi vợ yêu nhé. Lần sau anh sẽ chú ý, hay mình làm lại đi.

-Không, em mệt lắm, để em ngủ đi.

Nó xấu hổ chui vào trong chăn và giả bộ ngủ. Cười cười một cái rồi cũng hôn chúc ngủ ngon Nó rồi mới đi về phòng mình ngủ.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 10

9. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thế Loại Gì Vậy ? – Chương 10

Chương 10: Mỗi ngày một bông hồng.

Thi thì cũng đã thi xong rồi, cho nên bây giờ chúng nó chỉ có ngồi ở nhà ăn chơi và chờ kết quả. Đến cái Thảo bây giờ cũng ngủ đến giữa trưa mới dậy ăn sáng, xong rồi lại đi vi v. Aizzzz! Thật là!

Công ty của chồng nó dạo này hình như xảy ra chuyện gì đó, vì thế nên cả ngày cũng chỉ có mình nó ở trong nhà, chẳng ai nói chuyện với nó. Trường đại học thì chưa biết thi trường nào, tâm trạng thì lại dở chứng sáng nắng, chiều mưa, trưa đầy mây thế này. Thật là chán chết!!!

-AAAAAAAAA, điên mất, gì mà cả ngày cứ như người vô hình thế này, như kiểu ma đói lâu năm chưa được ăn gì vậy. Aishhhhhh!

Nó bực mình vò đầu, giứt tóc mình. Bực mình lôi cái điện thoại dưới gối lên, mở mở rồi lại đóng đóng, cuối cùng nó quyết định gọi điện rủ con bạn thân đi chơi.

-Alo.

-Tao sắp điên rồi mày ơi, aaa ., mày đi chơi với tao nhé.

-Sao thế? Không phải mày đang tham khảo tìm trường à?

-Tìm tìm tìm cái *beep*. Tao sắp chết đến nơi rồi đây, mày có đi hay không thì bảo???

Nó thật sự rất bực mình và buồn, buồn vì chồng làm việc mà cả ngày chẳng gọi lấy một cú điện, bực vì chẳng có người để xả stress với nó cả. Nó năn nỉ ỉ ôi cả ngày cuối cùng thì Thảo cũng đồng ý đi chơi với Nó.

Hai đứa kéo nhau đi shopping, đi chơi game dành cho trẻ con, đến xế chiều thì Tâm lại đề nghị đến chỗ Long rồi cùng nhau đi ăn tối.

-Thôi đi, tìm cái gì mà tìm, kệ anh ý đi.

Chưa kịp nói xong thì điện thoại của nó reo lên. Liếc qua màn hình, hóa ra là chồng nó gọi nó đấy. Nhắc, không nhắc? Hơn một tuần rồi bây giờ hẳn ta mới nhớ đến sự hiện diện của nó, như vậy thì có nên tức giận không???

-Alo?

-Sao vậy? Sao nghe giọng em có vẻ tức giận thế? Ai làm em tức à?

-hừ, cái gì mà ai làm em tức? Chẳng lẽ anh không biết? Hừ.

Không chờ hẳn nói xong Nó đã tự cúp máy trước, bực mình ngồi xuống ghế, nhét nhét đồ ăn vào miệng và nghiền như máy xay gạo.

-Mày ăn từ từ thôi nào làm gì mà như bị bỏ đói ở những năm 1945 vậy? Vô duyên chết đi được.

-Vô vô cái bô em bé, hừ không gọi thì thôi, gọi thì cơn tức của tao lại vọt lên đến đỉnh đầu đây này.

Ăn xong nó quyết định đi về nhà chứ không đi đến công ty của Long như dự định ban đầu nữa. Thảo thì chỉ liên mồm nói nó dạo này tính tình cứ hâm hấp thế nào ý, rồi cũng mặc kệ nó và tự bắt taxi về nhà mình.

Nó về đến nhà thì đã nghe thấy tiếng quát tháo của chồng nó với những người giúp việc rồi. Những về sĩ cũng chỉ dám đứng ở ngoài cửa nơm nớp lo sợ, nhưng cũng không dám vào khuyên ngăn.

-Có chuyện gì vậy?

Nó ngây ngô bước vào trong nhà, thấy khuôn mặt đỏ bừng tức giận của ai đó đang quát tháo người làm thì không kiềm chế được mà cất tiếng hỏi.

-Không có gì, em mới đi chơi về à? Mệt không? Lên phòng nghỉ đi rồi xuống ăn tối.

-Anh bị lên cơn à? Đi một tuần về vô duyên vô cớ lại đi mắng người giúp việc vậy? Hừ, hay là anh đang giận cá chém thớt vì buổi trưa em cúp máy trước anh? Em mặc kệ chuyện gì, nhưng mà em cấm anh quát người giúp việc nữa, em mệt rồi em lên phòng đây.

Nói rồi bỏ đi lên phòng trước, mặc kệ ai đó mặt đen như đất nồi.

Một lúc sau chồng cũng lên phòng để làm lành với nó.

-Vợ à, đừng giận mà, em cũng biết công ty có chuyện mà, anh biết em ở nhà không vui cho nên mới nhanh chóng xử lý công việc nhanh nhất có thể để về với em mà.

-Anh đang nói em so đo, ích kỉ?

-Không phải, em hiểu sai ý anh rồi.

-hừ, sai cái tai con mèo, em không muốn nói nữa, ngủ đây.

-Ngủ cái gì, còn chưa ăn tối mà, thôi mà, đừng giận nữa mà vợ yêu. Anh biết lỗi rồi.

Thấy nó chùn chần không nói gì, chồng nó cũng chỉ biết cười cười vì cái tính trẻ con của nó lại trỗi dậy. Nhẹ nhàng ôm nó, thấy nó không có động tĩnh gì thì bạo hơn, tung chăn lên và chui vào chăn ôm nó cùng ngủ. Có người nào đó giả vờ ngủ nhưng miệng không ngừng nở nụ cười hạnh phúc.

Coi như cơn giận của nó đã không còn, nhưng cũng không có nghĩa là nó đã tha thứ cho hắn ta.

Vì để cho vợ hết giận hắn, hắn đã lên mạng tìm tìm tòi tòi, cuối cùng hắn gọi điện đến một cửa hàng hoa.

Sáng nào nó cũng nhận được một bông hồng đỏ tươi kèm theo một chiếc thiệp do chính tay chồng nó viết.

Cũng đã qua hai tuần, kết quả thi tốt nghiệp cũng có rồi, cả lớp nó ai cũng đỗ cả. Vui sướng quá. Chúng nó đã lên kế hoạch đi cắm trại năm cuối cùng các thầy cô giáo và lớp bên. Buổi cắm trại trôi qua cũng rất vui vẻ. Sau khi chia tay ai cũng khóc, kể cả những thằng đầu gấu ngày nào cũng lăm le dọa nạt tụi nó khi còn đi học, rồi đến những đứa con gái kiêu ngạo đến ngất trời, vậy mà chúng nó cũng biết tặng nhau những món quà chia tay ý nghĩa. Tụi nó đâu quên công của cô chủ nhiệm trong những năm qua.

Chúng nó hứa với nhau rằng, cứ hai năm sẽ lại tổ chức gặp nhau một lần, đứa nào không đến sẽ làm con chó con xấu xí.

Bây giờ thì chúng nó đã chính thức bước vào ngưỡng cửa đầu tiên của cuộc sống, đứa nào cũng có con đường riêng dành mình. Sau hôm nay chúng nó sẽ mỗi người một nơi, chỉ có thể hằng ngày lên mạng chat chit, gọi điện hỏi thăm nhau vào cuối tuần thôi.

Nó quyết định sẽ thi Kinh tế cùng Thảo, cho nên nó sẽ cùng Thảo ôn luyện.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 11

10. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 11

Chương 11: Sự cố nhỏ, hiểu lầm lớn

Những tháng ngày ăn ít, học nhiều, thời gian ôn sách còn nhiều hơn là thời gian ôm chăn, thời gian ngồi ghế nhiều hơn ngồi giường đã qua.

Ông trời cũng không phụ công chúng nó khổ học mấy ngày qua, sau hai tuần thi cử chúng nó đã nhận giấy bao trúng tuyển.

Hôm nay được nghỉ chúng nó quyết định đi du lịch một chuyến vào tận Sài Gòn chơi, nhưng Long lại bận đột xuất cho nên chuyến đi bị lùi lại đến tuần sau.

Ngủ nướng đến hơn mười một giờ trưa mới bình minh, ngáp một cái thật dài rồi mới đi vào nhà vệ sinh.

Ăn uống xong xuôi định bay sang nhà Thảo để rủ đi shopping giết thời gian, thì nhận được điện thoại của Long nói là tối nay hai người sẽ đi dự party, kêu nó ở nhà chuẩn bị đồ, tầm hơn sáu giờ tối sẽ về qua nhà đón đi.

Nó mặc một bộ váy ren màu đen, cổ chữ V viền trắng hoa hồng nhạt, bộ váy ôm sát lấy thân hình chữ S của nó. Nhìn thật là Sexy! Nó đeo chiếc vòng cổ bạc có hình trái tim kim cương, nhìn thôi cũng biết là rất... rất đắt tiền ạ.

Tuy biết là vợ mình xinh, nhưng khi nhìn thấy vợ ở trước cửa nhà thì Long vẫn không khỏi ngơ ngác vài giây. Mỉm cười một cái đi đến bên vợ ôm eo bế lên xe.

-Em định nạp thêm chàng à?

-Hihi, em định nạp thêm thiệp thôi.

Chiếc xe oto sang trọng đi thẳng đến nhà hàng năm sao hoành tráng ở giữa thủ đô. Trên đường đi Nó đã kể cho Long kế hoạch trong hè này của Nó đã được lên từ sáng.

Đầu tiên là một tuần bay vào Sài Gòn chơi nắng, tắm biển. Vài ngày vào Tây Nguyên cưỡi voi và nửa tháng đi làm tình nguyện viên ở ngoài Thanh Hóa.

Nhưng Long lại gạt hết đi với lí do rằng: ‘thiếu em, anh sẽ bị ốm yếu.’ Một lí do rất chi củ chuối!

-Em không biết đâu, nếu em không đi chơi thì em ở nhà làm gì??? Anh thì suốt ngày đi làm ở công ty đến tối muộn mới về, chả lẽ em chỉ ở nhà ăn với lên mạng rồi cũng sẽ có ngày em thành con heo nái à xem.

Linh Tâm nũng nịu.

-Anh sẽ cố gắng sắp xếp công việc để đưa em đi xả stress được không?

Long xuống nước dễ dàng.

-Thôi, công việc cũng đâu phải ngày một ngày hai mà xong, anh phải chăm chỉ cù kiếm tiền để sau này nuôi em và con chứ. Em đi với Thảo được mà, vậy hai đứa em sẽ chỉ đi vào Sài Gòn chơi 1 tuần thôi rồi về được chưa? Tất cả những thứ khác hử, em sẽ hủy hết vì anh nhé.

Nó vẫn muốn đi chơi, nhưng lại không muốn vì mình mà công việc của ai đó bị ảnh hưởng. Nhưng nó đâu biết rằng lời nói trong sáng của nó đã bị ai đó hiểu sang 1 ý nghĩa khác, đen tối hơn...

Nhà hàng tổ chức party là nơi khá rộng, có nguyên cả một cái sân to rộng ở đằng sau, giữa sân là hồ bơi nhỏ hình trái tim, dưới hồ đèn nhiều màu nhấp nháy liên tục không ngừng.

Party này là do bạn thân của Long mới từ Mỹ trở về nước lập nghiệp, tiệc hôm nay để gặp lại bạn thân và là quen thêm nhiều doanh nhân trẻ thành tài khác.

Long dẫn Nó đến gặp thẳng bạn thân ngay sau khi hai người đến nơi.

-Chào, đây là vợ của tao – Linh Tâm. Còn đây là bạn thân nhất của anh – John, tên tiếng việt là Hùng.

Long giới thiệu hai người với nhau.

Anh chàng John này cũng cao không kém chồng nó đâu nhé, dáng dấp anh chàng rất chuẩn, mũi cao, mắt hai mí, miệng trái tim, mỗi khi cười đều để lộ hai má lúm rõ xinh trai cơ.

-Chào em.

Giọng anh chàng trầm ấm.

-Em chào anh.

Mỉm cười chào anh và rồi hai người bắt tay nhau một cái nhẹ.

Sau đó John xin lỗi hai người vì phải ra ngoài đưa menu mới cho nhà bếp, Linh Tâm đã đem hết những thắc mắc trong lòng ra hỏi chồng mình một lượt về chàng John.

Hóa ra John là người Mỹ gốc Việt, sinh ra tại Việt Nam nhưng sau khi mẹ mất năm John lên 5 thì anh theo bố sang Mỹ sống, từ đó chưa về qua Việt Nam một lần nào hết. Dù thế thì John vẫn không quên chat và tâm sự qua mạng về nước với Long.

Sau khi ra trường John đã đi làm tại một công ty khá nổi tiếng của Mỹ được hai năm. Vì nhớ quê hương cho nên John đã xin bố về Việt Nam lập nghiệp và đã được ông đồng ý.

-Em có ý gì mà hỏi lai lịch của người ta rõ thế???

Chồng Long nghi ngờ vợ bắt đầu có ý tứ với thằng bạn thân.

-Hehehe, em định làm mai mối cho Thảo ý, anh thấy sao?

Hai vợ chồng cùng nhau cười cười rồi kéo nhau vào bàn ăn ở góc cây xanh ngồi uống nước và ăn nhẹ.

Ngồi một lúc thì từ đâu có một cô gái ăn mặc khá là thiếu vải, ưỡn ẹo lắc mông đi tới chào Long.

-Anh Long, lâu nay không gặp, anh có khỏe không? Chả thấy anh liên lạc gì với em cả.

Cô ta còn cố tình làm như rần không xương ngả vào người chồng Nó, coi nó như vô hình.

-Mong cô giữ ý nhé, xin giới thiệu với cô Hà đây là vợ tôi – Linh Tâm. Hai người làm quen đi.

Vì bây giờ người đến tiệc cũng khá đông cho nên Long chỉ đẩy nhẹ cô ta ra khỏi người mình, và nhắc nhở rằng ngồi bên cạnh là người rất quan trọng của anh.

-A, chào cô. Thật thất lễ vì không nhìn thấy cô ngồi đây, cũng tại vậy cô màu tối quá cho nên tôi không để ý. Thật xin lỗi.

Cô ta còn mặt dày ý nói rằng cô không biết mặc đồ đây mà.

-Vâng chào cô. Không sao, vậy này là do chồng tôi chính tay nhờ nhà thiết kế nổi tiếng ở Nhật thiết kế hộ, với lại ở đây đèn được bật sáng trưng như ban ngày mà cô Hà đây lại không thấy tôi thì thật là có vấn đề ạ.

Mắt cô bị mù à?!

Tức giận không nói lên lời, đành giậm chân vài cái rồi quay mông lắc đi chỗ khác không lời tạm biệt hai vợ chồng nó luôn.

Chả hiểu sao mà chồng nó lại quen được cái thể loại này nhỉ? Phải về dạy lại mới được.

Long thì cảm như hén từ lúc cô gái tên Hà nói đến vợ mình, định mắng cô ta một trận ai dè hóa ra vợ mình cũng không phải dạng dễ bị bắt nạt. Cũng biết vác súng lên vai nhắm trúng mục tiêu và bắn chuẩn xác. Hoan hô, đồng chí vợ yêu!

Vui vẻ dắt vợ vào quầy bar trong sảnh, gọi một cocktail hoa quả không cồn cho vợ thưởng thức hạ hỏa.

Hai vợ chồng cứ tự mình thưởng thức mọi thứ ở nhà hàng cứ như kiểu ta đây cứ ăn, việc mi mi làm.

Buổi tiệc bắt đầu khi kim ngắn của đồng hồ điểm mười hai đêm, chủ nhân của party đêm nay – John Hùng đã thay sang chiếc áo sơ mi màu xanh trời nhạt từ lúc nào, hiện đang đứng trên bục phát biểu vào câu mở đầu cho party. Tiệc rượu này ngoài những thanh niên trẻ thành đạt còn có cả những sinh viên năm cuối sắp ra trường đi theo anh chị hoặc người quen của mình đến để giao lưu học hỏi, chủ yếu là để làm quen với những doanh nhân này, để có chỗ dựa khi ra đi làm ý mà.

Hai vợ chồng Long và Linh Tâm ngồi đến gần một giờ đêm thì kéo nhau ra về. Đang định đến chỗ John để chào tạm biệt thì lại bị một vật cản đường chặn ngang.

-A, anh Long, dạo này anh khỏe không ạ? Em đang định kiếm anh có việc thì lại gặp anh ở đây, may quá. Ở đây là?

Một cô gái khá xinh nhưng hơi kهنệu, mặt ,trát' nguyên một tấn make-up, bôi đến nửa cây son màu đỏ chót uốn éo đi tới trước mặt hai vợ chồng tuôn một tràng dài.

-Chào Trang, đây là vợ yêu của anh – Linh Tâm. Em định tìm anh có việc gì không?

Long cũng không khiêm tốn mà khoe cô vợ đáng yêu của mình với Trang, một người có thể coi là bạn mình. Nhưng hai người không mấy nói chuyện với nhau, hay chính xác hơn là anh không bao giờ muốn nói chuyện với Trang, còn cô nàng thì luôn luôn muốn thể hiện tình cảm của mình với anh.

-Chào cô, tôi là Linh Tâm

-Chào cô, tôi là Trang, Hà Trang – người mẫu của A Star.

Cả hai người đều giữ phép lịch sự tối thiểu ngay lần đầu gặp mặt. Tay bắt mặt mừng lòng ghen ghét.

-Em đang định hỏi anh xem công ty anh còn tuyển nhân viên không ý mà, em định đề cử đứa em họ của em. Nó giỏi lắm ạ.

Không quanh co vòng vèo dài dòng Trang đi thẳng vào trọng điểm luôn, vẫn không quên bồi thêm rằng em họ mình rất giỏi giang, không nhận thì công ty anh thiệt.

-Vậy à, công ty anh vẫn chưa có quyết định tuyển thêm, để anh về xem lại, khi nào có thì anh gọi em nhé.

-Vậy công ty không cho đi cửa sau ă? Dù sao hai ta cũng là bạn mà, anh giúp em đi mà.

Dù không phải từ chối thẳng nhưng nói như thế thì cũng coi là từ chối rồi, Trang cũng không phải quá dằn mà không nhận ra. Nhưng cô vẫn cố thử năn nỉ.

Long với Trang nói chuyện thêm khoảng năm phút, tuy rằng không đồng ý nhưng cũng chưa hẳn đồng ý nhưng chỉ cần thế là Trang cũng vui rồi.

Kiểu gì cũng sẽ đồng ý!-Trang nghĩ thế.

Hai vợ chồng chào tạm biệt Trang vì thật sự Tâm đã buồn ngủ lắm rồi. Qua chào tạm biệt John sau đó hai người đi thẳng ra xe oto đi về nhà ngủ.

Ôm vợ ngủ thật sảng khoái làm sao!

Cứ nghĩ đến cảnh vợ sẽ đi chơi 1 tuần, 10 080 phút không có vợ để ôm, không có vợ bên cạnh thì anh làm sao mà có thể vui được chứ? Không thể, không thể! – Đó là câu nói cuối cùng trước khi anh chìm sâu vào giấc ngủ của mình.

Chồng nó đã nài nỉ nó cho anh thêm thời gian hai ngày để anh hoàn thành nốt công việc và sẽ đi chơi cùng nó và Thảo, vì anh sẽ rất buồn nếu như không có nó ở bên.

Hai ngày sau cuộc đi chơi đã chính thức bắt đầu. Nó dậy từ sáng sớm để chuẩn bị đồ ăn sáng và đồ ăn trên đường. Tất cả đồ ăn nó đã nhờ bác giúp việc xếp gọn vào một túi ni lông vừa để tiện xách bên người

Để tiện cho chuyến đi xuất phát từ sáng sớm thì Thảo đã sang nhà nó ngủ từ tối hôm qua.

Ba người đáp máy bay lúc một giờ hơn chiều, nhanh chóng di chuyển đến khách sạn để cất đồ và đi tìm chỗ ăn trưa lót cái bụng đang kêu gào ầm ĩ.

Không nghĩ rằng Long lần này lại một công đôi việc, ăn trưa xong đã nhận được điện thoại của ai đó và phải đi ngay, cho nên chỉ còn có mình nó và Thảo đi shopping thôi.

Hai đứa chúng nó lượn ra lượn vào ít nhất hơn mười shop quần áo, nhưng mà vẫn chưa có cái gì mà chúng nó ưng ý cả.

Đi nhiều cũng khá là mỏi chân cho nên Thảo đã đề nghị ngồi nghỉ chân uống nước ở cửa hàng bánh cách đó không xa.

Nó có trách nhiệm gọi đồ uống và đồ nhắm ý lộn đồ ăn cho hai đứa. Khi bê đồ ăn quay lại bàn thì nó lại bị bất động vài giây trước quầy, thấy nó thất thần nên Thảo ra hua hua tay trước mặt nó.

-Làm sao thế?

-Kia ... Kia có phải là Long không mà?

Thảo cũng nhìn về phía mà nó đang nhìn, hai đứa cùng nhìn thấy Long và một cô gái nào đó khá là sặc si đứng nói chuyện vui vẻ với nhau, thì thoáng cô gái đó còn cố tình đụng chạm vào người Long.

-Cô gái đó là?

Từ từ xem xét nét mặt nó và nhẹ nhàng hỏi han xem liệu nó có biết không?

-Đó chính là cô gái có thân hình nóng bỏng mà tao nói với mày hôm nọ đấy.

Nó đưa khay đồ ăn cho Thảo cầm, sau đó rút điện thoại ra chụp một kiểu sau đó kéo Thảo vào bàn ngồi ăn như không có chuyện gì.

Nhưng mà người tính cũng mãi không bằng trời tính, không biết vô tình hay cố ý mà Long cùng cô gái đó cũng đi đến cửa hàng mà hai đứa nó đang ngồi. Có vẻ như cô gái đó đã nhận ra Nó nhưng lại làm ra vẻ không biết nó và cố tình khoác tay Long thân mật đi vào quầy đặt hàng.

Long cùng cô gái đó chỉ đặt hàng mang đi chứ không ngồi lại ăn, chả hiểu sao mà khi đi ra mà Long vẫn không nhìn thấy vợ và bạn của vợ cũng đang ngồi ở đây.

Cô gái kia thì khỏi nói, nét mặt rõ ràng phấn khởi và nụ cười đầy thắng lợi nở rộ trên môi.

Bực mình vì cái đôi ‘gian phu dâm phụ’ kia cho nên nó đã hủy tất cả kế hoạch đi chơi buổi chiều tối của mình và Thảo. Để Thảo một mình đi chơi với bạn quen lâu năm trên mạng của mình, còn nó một mình ôm theo cái bực bội đi về khách sạn.

Chỉ sau chưa đầy nửa tiếng tất cả đồ đạc trong phòng của khách sạn và đồ trong vali của chồng nó đều bị nó vứt bừa bãi lung tung trong phòng. (Quên không nói hai vợ chồng nó ngủ chung ạ)

Đập phá đồ xong, cảm xúc của nó cũng tốt lên khá nhiều. Mặc kệ mọi thứ bừa bãi lộn xộn nó cứ thế chui lên giường đi ngủ.

Chiều muộn Long về khách sạn, lúc mở cửa phòng điều đầu tiên là shock, giây thứ hai lại nghĩ là mình đi nhầm vào phòng chứa rác, đến giây thứ năm mới từ từ bước qua cái đồng ‘rác’ vào đến giường lòi Nó dậy hỏi tội.

-Tâm, dậy dậy đi, em dậy xem cái phòng bị em biến thành cái gì rồi hả Tâm.

Kèm theo một chút tức giận Long đã cao giọng. Nhưng có ai đó lại như kiểu điếc không sợ súng bắn pháo nổ vẫn cứ say sưa ngủ ngon lành.

Thấy ‘con giun’ vẫn không chui ra khỏi hang ổ của mình cũng như không có hành động nào cho thấy rằng ‘giun’ sẽ thức giấc, Long càng bực hơn. Nghĩ mãi cũng không thể hiểu là tại sao nó lại tự dưng ‘trang trí’ cái phòng như thế này.

Thở dài hai cái rồi lặng lẽ gọi điện xuống để tiếp tân cử nhân viên lên dọn phòng. Sau ngần ấy tiếng ngủ, khi nó cảm thấy ngủ đã đủ mắt, tức giận trong mình lúc sáng cũng không còn thì nó mới bắt đầu từ từ mở mắt. Vươn tay lấy điện thoại xem đồng hồ, sau đó mở máy gọi cho Thảo.

Thảo nói rằng đang cùng bạn đi ăn tối, hỏi nó có muốn ăn gì không để mua về, nhưng tuyệt đối không đã động một câu nào đến chuyện mà hai đứa nhìn thấy khi sáng. Nói vài ba câu với Thảo rồi nó vui vẻ cúp máy, vẫn chưa muốn dậy mà lại ôm lấy chăn nhìn ra bầu trời tối đăm chiêu nghĩ ngợi gì đó.

Ngồi dậy bật đèn thấy phòng sạch bong sáng bóng lại tưởng là phục vụ tự dọn, không nghĩ ngợi nhiều liền cầm ví đi ra ngoài mua cái gì đó thật cay để ăn. Mỗi khi nó tức thì nó sẽ ăn cay thật cay để hạ hỏa, nhưng tiếc thay nó đi mấy con đường mà vẫn không có quán nào bán đồ ăn cay cả. Oa đây rồi ! một quán ăn trung quốc, nó gọi món tứ xuyên cay để ăn thử.

Ahhhhhh ! thật là cay nha, ngon! Rất ngon!

Ăn no nê sảng khoái rồi nó lại đi mua một cốc chè thập cẩm ăn thêm, vừa ăn vừa đi về khách sạn.

Lúc gọi phục vụ lên dọn thì chưa kịp qua lại đánh thức nó dậy để ‘quạt’ ột bài thì lại có điện thoại gọi đi. Không kịp nhấc gì mà cứ thế ba chân bốn cẳng chạy đi luôn. Hóa ra khách gọi ra ngoài để nhậu cũng để làm quen thêm với vài người khác nữa.

Đến gần mười một giờ đêm, khi đang say giấc nồng thì nó bị một cơn đau bụng hành hạ. Ôm bụng mình lăn qua lăn lại, lăn mãi mà cơn đau không dứt ngược lại càng đau hơn nhiều. Rên rĩ vài câu, lấy tay run run lau mồ hôi trên trán đang tuôn ra như mưa, run rẩy với điện thoại gọi cho Long. Chờ mấy chuông liên không có ai nhắc máy, tắt đi gọi lại cho Thảo.

-Tao đa..uu ai uii

Khi điện báo có người nhắc là nó liền cố hết sức để dằn ra hai chữ, còn không quên kêu đau để đối phương nghe thấy.

-Ê, mày bị làm sao thế? Đêm tối rồi không phải vợ chồng mày đang yêu nhau chứ? Hay đang yêu nhau tự dưng gọi cho tao để tao ghen tị hả mày? Đau thì bảo chồng mày yêu nè nhẹ thôi.

-T...a..o đ..a..u.

Nó thật sự không còn tâm trí đâu để mà trêu đùa lại với Thảo, chỉ có thể cố hết sức nhắc lại lần nữa.

-Cái gì? Mày bị làm sao? Chờ tao sang ngay.

Đến lúc này thì Thảo mới tin bạn mình bị đau, cúp điện thoại nhanh chóng phi sang phòng nó, đập cửa mấy cái liên đều không có air a mở cửa đành chạy xuống gọi lễ tân lên mở cửa.

Mở cửa vào đến nơi thì thấy nó đang ôm bụng co ro như con tôm, mồ hôi chảy đến nỗi ướt đầm cả gối. Vội vội vàng vàng chạy đến ôm lấy con bạn hỏi han.

-Mày đau ở đâu thế? Long đâu?

Đáp lại Thảo chỉ toàn là tiếng rên rĩ kêu đau của nó thôi. Cũng may anh lễ tân vẫn bình tĩnh gọi cho nó chiếc xe cứu thương, còn ga lăng ôm nó cùng chạy xuống cửa khách sạn.

Xe cứu thương chở nó cùng Thảo đi đến bệnh viện gần nhất, Thảo cũng không quên gọi cho Long nhưng đều không có ai nhắc máy, tức giận chửi thề vài câu rồi cất máy vào túi để giữ tay nó.

Chờ bên ngoài phòng cấp cứu đã gần nửa tiếng mà vẫn chưa thấy đèn tắt, Thảo lo lắng đi đi lại lại trước cửa phòng không ngừng. Cũng may lúc này Long có gọi điện đến, cũng không tránh được bị Thảo trách móc vài câu, rồi nói địa chỉ bệnh viện kêu đến mau.

Phút thứ bốn lăm thì Long hốt hả chạy tới hỏi han tình hình vài câu rồi cũng lo lắng đi đi lại lại y như Thảo.

Gần mười hai giờ đêm thì đèn trước cửa phòng cấp cứu cũng tắt đèn, tất cả các bác sĩ cùng y tá đẩy giường ra. Các y tá cùng Thảo và Long thì đẩy nó đến phòng VIP, còn bác sĩ thì vội vàng vàng chạy đến xem ca mổ khác. Có vẻ hôm nay là ngày đen đủi cho con người.

Đến sáng bác sĩ vào thăm, khám lại bệnh cho nó lại là một bác sĩ nữ trẻ khác, trên ngực có đề là bác sĩ thực tập. Cũng không để ý đến điều đó, Long hốt hả đứng dậy hỏi han tình hình của vợ.

-Bác sĩ, vợ tôi có sao không?

-Sao cáo gì mà sao? Anh làm chồng kiểu gì mà vợ có thai cũng kh

ông biết, lại để cô ấy bị sảy thai hả? Nếu không muốn có em bé thì đừng yêu nhau là không có bảo vệ, đúng thật là...!

Bác sĩ nữ thực tập trẻ để lại thuốc và qua sang dặn dò Thảo là phải mua cháo cho nó ăn, và nó chỉ được ăn đồ mềm chứ chưa ăn được đồ cứng..vân..vân. Sau đó ‘quay mông’ đi luôn không thèm nhìn Long lấy một lần.

-S... ả...y... t...h...a..i ??

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 12

11. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thế Loại Gì Vậy ? – Chương 12

Chương 12. Đầu tiên 17+

(Cái gì cũng đầu tiên, đầu tiên hôn môi, đầu tiên yêu)!

-Ê, anh làm sao mà lại không biết nó mang thai thế à? Hay là đúng như những gì cô bác sĩ kia vừa nói hả? Nếu anh không thích có em bé thì nên cẩn thận một chút, đừng để nó có rồi bắt nó đi phá chứ.

Cô bác sĩ vừa đi là Thảo lên cơn tanh bành, tuôn một tràng dài trách móc Long không ra gì. Phản ứng của Long là ngu ngơ!

Anh thật sự rất chi là chậm tiêu hóa cái tin sẩy thai này, họ thậm chí còn chưa có sờ mó thì lấy đâu ra em bé.

‘Hôn môi cũng có thể sanh em bé à? Ý đến môi cũng chưa hôn mà? Mới nắm tay thôi, à chắc nắm tay cũng có em bé, lần sau phải đeo găng tay để phòng mới được’- Long nghĩ.

-Tôi xin lỗi.

Xin lỗi Thảo xong rồi đi thẳng ra cửa mua cháo nóng về để sau khi tỉnh dậy nó có thể ăn.

Vì cả ba người đi chơi ở xa cho nên Thảo không thể và cũng không muốn gọi điện về cho gia đình của nó biết, sợ mọi người lo lắng, mà chắc chắn nó cũng không muốn.

Thảo cứ suy nghĩ mãi về chuyện nó sẩy thai, đang suy nghĩ xem nên xử lí ra sao thì nhìn thấy Long tay trái một túi đồ ăn, tay phải cũng một túi đồ ăn.

Long đưa cho thảo một túi đồ ăn, còn túi đựng bát cháo nóng còn lại thì đặt trên bàn cạnh giường bệnh.

Một lúc sau nó mơ hồ tỉnh lại, nháy nháy mắt vài cái, nhìn quanh phòng bệnh một lượt và dừng lại ở chỗ mà con bạn thân đang hì hục ăn phở, quay sang bên cạnh thì chồng yêu đang loay hoay rót cốc nước uống.

-Em tỉnh rồi hả? Có khó chịu ở đâu không? Để anh gọi bác sĩ vào?

-Không, không sao.

Nó cố hết sức nói ra hai chữ.

-Mày làm sao mà không quan tâm đến mình thế hả? mình mang thai mà cũng không biết để bị sẩy thai là sao hả?

Nghe thấy tiếng nói của bạn mình, Thảo đứng phắt dậy ‘quạt ‘ cho con bạn một trận, cũng không cần để ý đến cảm xúc của bạn ra sao, đau buồn thế nào khi nghe tin mình bị mất đi đứa con đầu này.

-Thai cái gì mà thai? Thai ở đâu ra? Tao chị đau bụng thôi.

Đang định nói lại nó thì nhìn thấy bác sĩ trưởng khoa cùng vài y tá đi vào kiểm tra bệnh cho nên mới ‘dán’ môi lại.

Bác sĩ kiểm tra một loạt từ mắt đến họng, xoa xoa cái bụng một lát và hỏi vài câu, y tá thì thay cho nó cái túi nước biển. Sau đó bác sĩ nói rằng nó chỉ bị đau bụng do ăn quá cay, nghiêm trọng hơn là trước đó không có ăn gì lót bụng suốt nửa dẫn đến đau dạ dày, may mà bệnh nhân được đưa vào bệnh viện kịp thời.

-Bác sĩ à, bác sĩ có nhầm không? Thế nó... à không bạn cháu không phải bị sẩy thai ạ?

-Thai? Làm gì có cái thai nào?

-Sáng sớm có 1 bác sĩ nữ có đi qua phòng vào xem qua và nói rằng bạn cháu bị sẩy thai mà.

-Hả? không thể nào, cô bé chỉ bị đau bụng do ăn cay thôi, truyền nước và ngoan ngoãn nằm lại đây hết hôm nay, mai chúng tôi kiểm tra lại lần nữa, nếu ổn thì có thể ra viện thôi. Cháu đừng lo.

-Ồ nhưng mà,...

-Tôi sẽ về kiểm định lại, nếu đúng có bác sĩ nói vậy, tôi sẽ mang cô ấy đến đây đối chiếu và xin lỗi các cháu, vậy nhé, tôi đi kiểm tra các bệnh nhân khác trước nhé.

Trước khi đi bác sĩ còn quay lại cười nhẹ một cái với nó, ý nói: 'cháu đừng sợ, sẽ ổn thôi.'

Thảo và Long đều đứng hình gần một phút sau khi nghe bác sĩ khẳng định rằng nó không hề có thai và chuyện sảy thai thì càng không có.

-Lang bầm đúng là bầm khoai lang mà. Hừ...

Thảo tức giận nói một câu sau đó ngồi xuống tiếp tục công cuộc ăn sáng của mình.

Còn Long thì không cần biết nó có hay không, hiện tại anh chỉ lo lắng cho sức khỏe của nó mà thôi. Con thì kiểu gì cũng có, chỉ là không sớm thì muộn.

Ăn xong bát phở thì Thảo nhận được điện thoại và phải đi ra ngoài ngay, cho nên trong phòng chỉ còn lại nó và chồng. Từ lúc tỉnh đến giờ nó không hề mở mồm nói với Long câu nào, ngoài câu 'không sao' lúc mà Long nói định gọi bác sĩ.

Cũng không thể im lặng mãi được, dù gì cũng là đấng nam nhi dám làm dám chịu, cho nên Long đã mở miệng hỏi han nó, còn nói xin lỗi và kể lí do tại sao lúc vợ gọi mà mình lại không nhắc. Cũng không quên hỏi nó vì sao mà hôm qua cái phòng còn bừa bộn hơn cái phòng đựng rác.

Lặng im vài phút rồi nó cũng kể hết, kể từ lúc hai đứa đi shopping sau đó đi ăn, nhìn thấy Long nhưng bị anh làm ngơ, cũng kể luôn cả việc cô gái kia nhìn nó và nhếch miệng cười chiến thắng gì đó.

Ngụ ngợ nghe vợ kể 'chuyện', cuối cùng cũng tìm ra cái 'nút thắt' để cởi ra. Chỉ cười cười xoa đầu vợ nói rằng đó chỉ là hiểu lầm thôi.

-Thật sự lúc đó anh không có nhìn thấy em với Thảo cũng ở trong đó, anh cùng cô ấy đi vào đây mua nước uống và đi ngay, bọn anh lúc đó đang vội đến gặp nhà thiết kế. Anh xin lỗi, vợ yêu.

-hừ, vội gì thì vội, chẳng lẽ anh không có ấn tượng gì về vợ mình à? Ngồi lù lù một đồng ra đây chứ có phải con ruồi con bọ gì bé tí ti đâu mà không thấy?

Long phải nói xin lỗi đến hơn chục lần thì nó mới tha thứ, mới thôi không giận nữa.

Ngày tối hôm đó, bác sĩ trưởng khoa có dẫn bác sĩ trẻ thực tập đó quay lại để xin lỗi về việc nhầm nhọt ban sáng, cô ý nói rằng mình bị nhìn nhầm sổ bệnh cho nên mới phán nhầm bệnh.

Hôm sau nó phải kiểm tra lại một lượt, đợi kết quả xét nghiệm đến hơn mười một giờ mới được thả về. Cả ba đi về khách sạn để dọn đồ, sau đó đi ăn trưa và cả buổi chiều đi chơi bù những hôm trước, vì ngày mai họ phải bay chuyến bay lúc mười giờ sáng ra Hà Nội.

Đi chơi đến mười giờ thì cả ba giải tán, về khách sạn thì ai cũng nhanh nhanh chóng chóng đi tắm rửa, đặt chuông đồng hồ và đi ngủ để mai dậy sớm cho kịp.

Tắm xong tắt đèn đi ra, vì tóc còn chưa khô cho nên nó vẫn cầm khăn vừa đi vừa lau tóc. Long tiến đến cạnh và tự cầm máy sấy, sấy tóc thật khô cho vợ yêu của mình. Nó ngược lên cười tươi roi rói cảm ơn chồng yêu. Long cúi sát mặt với nó và hai người bắt đầu 'chào lười' đầu tiên.

Tay bắt đầu 'hư hỏng' lần mò xuống 'hai quả đồi' nhấp nhô để xoa, nắn và nhào. Theo phản xạ tự nhiên của con người, nó lấy cánh tay được tự do của mình để ngăn chặn 'hành vi xấu xa của ai đó' nhưng sức con gái yếu liễu đào tơ thì làm gì được cơ chứ.?

Ừ ư...

Không thể chờ đợi thêm một giây một phút nào nữa, nhanh chóng bế nó lên giường để 'yêu đương'. Quần áo của nó đã bị cởi từ lúc nào không hay, Long hôn từ môi dọc xuống rãnh và 'dừng chân' ở đôi bên trái để 'nhắm nháp', tay cũng không quên phải xoa bóp cho bên còn lại.

-Anh, nhẹ thôi anh nhé

Nó chu mỏ giao kèo khi thấy chồng chuẩn bị ‘xông pha ra trận địa’, Long chỉ cười cười coi như đồng ý với nó thôi, chứ đã đến nước này thì ai mà có thể chậm chậm, nhẹ nhàng được chứ.

Và thế là cảnh xuân ấm áp đang đến vào giữa đêm khuya hiu quạnh này, làm ấm căn phòng tân hôn của đôi vợ chồng trẻ ‘con’.

Sáng hôm sau nó ngủ một mạch đến tận gần chín giờ sáng mới dậy, hơi hơi cử động thân một tí thôi mà xương cốt của nó như lão bà hơn bảy mươi ý. Đau quá!!!

-Chết tiệt!!!

Đau đến chảy cả nước mắt, chửi cái tên đầu xỏ làm mình ra nông nổi này rồi chữa sáng ngày ra đã biến đau mất dạng nào đó một cái rồi nhịn cái đau xuống rồi vào phòng tắm đánh răng rửa mặt và thay quần áo.

Khi quay lại phòng nhìn thấy một vết máu đỏ đã khô nằm chênh ềnh giữa giường như đang trên người nó, mặt đỏ xấu hổ lộ ga giường ra và vo tròn vút xuống giường rồi mới xếp đồ đạc ra gần cửa để chuẩn bị xuất phát.

Đến chín rưỡi thì Long đi đâu đó về, hôn nó một cái xong cùng phục vụ mang hết đồ đạc của cả ba xuống dưới sảnh.

Trên cả chuyến bay nó chỉ ngủ vì nó hăn còn rất mệt mà.

Vài lời của tớ: Các mem thông cảm về cái đoạn xx+ kia nhé, nói thật là tớ chả biết viết sao. Lần đầu viết cho nên còn sai sót mong các bạn thông cảm. mong chap này sẽ được 20likes nhé. xD Like càng nhiều tớ càng vui Yêu các bạn lắm.

Yêu tất cả các bạn đã cùng tớ đi một khoảng thời gian khá dài cho cái truyện ‘dở hơi’ này của tớ, cảm ơn các bạn nhiều lắm, nhờ các bạn mà truyện này tớ sắp có thể End được rầu, truyện chỉ còn 1 chap duy nhất nữa thôi. Có thể tớ sẽ viết thêm ngoại truyện nếu các bạn muốn.

Tớ đang cố gắng viết truyện Anh, tránh xa em nhé. Vì tớ muốn truyện có mô típ mới cho nên cốt truyện của tớ hiện đang rất rất là bừa bộn, nhưng chắc chắn rằng tuần sau nó sẽ được hoàn thành và chapter tiếp sẽ lên sàn vào một ngày sớm nhất. Tớ đang có ý định đổi tên truyện đó, nếu ai có cái tên hay nào đó cho truyện Anh, tránh xa em ra thì có thể pm Fb tớ nhé. Rất vui khi làm quen với các bạn đó.

Một lần nữa tớ muốn nói cảm ơn, cảm ơn các bạn nhiều lắm.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Chương 13 (end)

12. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Chương 13 (end)

Đã cố nghĩ để viết thêm nhiều chap nữa cho các bạn đọc, nhưng viết rồi lại xóa, xóa rồi lại viết rồi lại xóa. Và tớ đã đi đến quyết định viết chap kết. Rất vui khi đây là truyện đầu tiên (không phải đầu tay nhé) mà tớ đã có thể End truyện sau rất rất nhiều thời gian (vì tớ LƯỜI). Cũng rất vui và vô cùng cảm ơn tất cả các bạn đã ủng hộ tớ trong suốt ‘hành trình’ qua. Các bạn đã không ngại chờ lâu khi con tác giả vô ý tứ lại lười ‘dã man’ là còn là chuyên gia thất hứa, mãi không chịu viết và up để cho các bạn đọc. Cũng biết các bạn rất tức, rất buồn có khi còn có cả nhiều bạn đã bỏ đọc truyện từ lâu. (sẽ cố gắng rút kinh nghiệm ạ.) Tớ sẽ dừng truyện: Anh, tránh xa em ra một thời gian (không biết bao lâu), tớ đang xúc tiến để viết một truyện mới và cần khá nhiều thời gian. Truyện mới chưa có tên chính thức, vì nghĩ mãi chưa ra. Ai muốn đọc 2 chap đầu cùng nội dung có thể inbox tớ qua Fb, tớ sẽ gửi cho các bạn bản nháp (nếu muốn). Rất vui khi các bạn qua fb tán gẫu.

*****88

Sau những ngày tháng vi vu vui chơi trong thành phố Hồ Chí Minh thì bây giờ Long lại phải cầm đầu vào công việc, có rất nhiều văn bản cần chữ ký, cần ý kiến của anh. Vậy là chị còn mình nó ở nhà, chẳng biết

làm gì, từ sáng đến tối chỉ biết lên mạng tán gẫu, chiều tối thì thoảng lại sang nhà Thảo chơi có những hôm còn ngủ lại luôn.

Rồi bỗng một ngày nó đỡ chứng nói muốn học làm bánh gato, vì thế nên chồng nó lại phải tìm về cho vợ yêu của mình một cô giáo dạy làm bánh.

Cô giáo đã trung tuổi nhưng vẫn còn nhiều nét duyên dáng, cô dạy rất từ từ, nhẹ nhàng. Tuy hôm đầu bánh của nó làm ra thì không có được phẳng, không tròn cũng chẳng vuông, trang trí cũng chưa được đẹp, nhưng cô giáo lại khen nó rằng tuy hình dạng không đẹp nhưng mùi vị không quá tệ, ngược lại lại rất thơm, kem không quá ngọt, bánh cũng chẳng cứng. Cô khen nó có năng khiếu.

Học cô suốt một tháng hè thì tay nghề làm bánh của nó đã khá lên rất nhiều, tuy không ngon bằng của hàng làm nhưng lại rất được cô giáo và chồng khen. Nó rất vui!

Một tháng hè giải lao đã sắp qua đi, nó phải tạm thời dẹp chuyện học làm bánh sang một bên và phải chăm chú đi thu lượm tin tức về trường mới, môn học mới và bạn mới.

Hôm nay nó cùng Thảo đến trường mới nhận lớp để chuẩn bị học hè. Lớp của cả hai đứa nằm ở tầng 3 gần với phòng nghỉ ngơi của giáo viên. Có tất cả hơn hai mươi đứa cùng học, đứa nào đứa nấy cũng rất dễ gần, hầu như tất cả số đông đều là các bạn từ vùng khác đến.

Rất nhanh nó, Thảo cùng các bạn khác làm quen với nhau, chỉ sau tiết đầu, tiết làm quen với cô giáo chủ nhiệm mới, trường mới, bạn mới thì đám con gái túm năm tụ ba lại tán phét. Hội con trai cũng không kém, cầm đầu vào điện thoại add facebook của nhau, lại còn rủ nhau ra về đi uống café, một số bạn thì rủ nhau đi kiếm việc làm thêm.

Nó cũng đang tán phét với hai bạn nữ và ba bạn nam khác.

-Ê, tí tan học rảnh đi ăn KFC đi.

Một bạn nữ mới tên là Thanh, thân hình hơi mũm mĩm, nhưng gương mặt lại rất dễ thương.

-Đúng là bà chỉ có ăn thôi, nên bây giờ mới thành cái con heo dễ xương dư lầy. Hihihhi

Thằng Thành, người Thanh Hóa, là một thằng hài vô cùng luôn. Tuy mới gặp nhưng nó đã làm cả lớp cười từ lúc mà cô bảo nó giới thiệu về mình.

‘Xin chào tất cả các bạn trai gái từ Hà Nội đến Thanh Hóa nhà tớ, nhà tớ có 1 mẹ, 1 ba và 2 con, mẹ tớ tên Hạ, bố tên Đông, tớ là Thành còn em tớ tên Đạt. Gia đình chẳng có gì quý ngoài chiếc ti vi tinh thể lỏng mỏng như tờ giấy, chiếc ghế sofa sập ngã màu đen, chiếc xe đạp bị hỏng bàn đạp, từ ngày biết tớ đỡ đại học mẹ tớ nữa đêm sang nhà ông bà giết hai con lợn để mời cả xóm. Tớ thì không hài, nhưng có tài làm cho người khác cười. Tớ xin hết. ‘

Thằng Thành còn xin lên bục vừa hát vừa múa bài con cò bé bé tặng cả lớp. Sau cái màn giới thiệu của nó làm cả lớp quên hết những lo âu trước đó, mà ai cũng xung phong kể ‘thơ’ về mình cùng gia đình.

-Ồ, hay đấy, đi ăn là phụ, giao lưu, làm quen, vui chơi là chính

Thằng Hùng vui vẻ đồng ý.

Nó tươi cười bước lên bục giảng thông báo

‘Tớ đề nghị sau giờ học ngày hôm nay chúng ta đi ăn KFC các bạn thấy sao?’

Ở dưới lớp ai ai cũng đồng ý, có đứa còn mạnh dạn đòi đi xe đạp, trai đèo gái đi theo cặp theo đôi cơ.

Sau giờ học như dự định ban đầu chúng nó đã phi thẳng đến KFC đập phá, đến gần sáu giờ tối mới tan. Lúc đó nó với Thảo mới bắt taxi đi về nhà.

Ngày khai giảng đã đến, ai ai cũng náo nức đến từ sớm, rủ nhau đi mua hoa, mua quà cho cô giáo, thậm chí có vài người còn mua tặng cả bạn mới.

Sau gần một tháng hè học với nhau, lớp của nó đã như thể quen nhau từ trước, rất thân đến nỗi mà thầy cô cũng phải nghỉ ngơi.

Tối hôm đấy nó cùng chồng về nhà bố mẹ để chơi, bên nhà rất tâm lý đã rán cá - món mà nó thích ăn nhất cho nó. Thế nào mà lúc vào nhà bếp vừa ngồi thấy vui thôi là nó phi thật nhanh vào toilet nôn thốc nôn tháo ra.

-Em/Con/Cháu có sao không?

Tất cả bố mẹ, bà cùng chồng Long đều lo lắng chạy theo nó và hỏi han.

-Con không sao, chỉ là hơi khó chịu khi ngồi thấy mùi cá rán.

-Hay là con có rồi?

Mẹ nó nghĩ ngợi một hồi rồi thấy nó giống tình trạng lúc trước bà mang thai nó cũng bị ‘dị ứng’ với vài món.

-Có gì cơ ạ?

Chồng nó nhanh miệng hỏi trước.

Thế là hôm sau theo chỉ định của ma ma đại tổng quả, chồng nó ‘áp giải’ nó đến ngay bệnh viện phục sản để khám.

Thật không thể ngờ rằng nó lại đang mang thai đôi, tin vui đến quá nhanh, Long lơ lơ lấy điện thoại ra báo cho hai bên gia đình luôn.

Ngay tối hôm đó nó bị triệu tập về nhà, phải uống hết hai bát thuốc bổ mà bà nội nó mới đi cắt hồi sáng ngay sau khi được thông báo và ăn hết 1 bát cháo to cùng với một đĩa chân giò.

Mẹ nó bảo nó tạm thời bảo lưu học tập, sinh con xong rồi đi học lại, còn bây giờ thì ở nhà mẹ đẻ để bà tiện chăm sóc cho ba mẹ con nó. Chồng nó cũng không dám không đồng ý, chỉ có thể nghiêm chỉnh chấp hành.

Sau chín tháng mười ngày thì nó sinh được một bé gái và một bé trai. Bé gái tên là Hiền, còn trai là Thiên.

Đọc tiếp Chồng ơi! Anh là cái thể loại gì vậy ? – Ngoại truyện

13. Chồng Ơi! Anh Là Cái Thể Loại Gì Vậy ? – Ngoại Truyện

Ngoại truyện: Thay tã lót

Con sinh ra chưa được hai tuần thì bố chúng nó lại phải cấp cạp đi công tác nước ngoài một tuần đến tận ngày tổ chức tròn tháng cho hai đứa Long mới bay về.

-Oe oe oe...

Vừa bước vào cửa nhà, chưa kịp thay quần áo liền xông thẳng lên phòng ngủ ôm con hôn hít quá trời. Được một lúc thì thằng bé nó khóc oe oe làm anh xoay sở không kịp. Ông bà nội từ phòng khách nghe thấy thằng cháu quý tử khóc ré liền cấp tốc chạy lên xem xét tình hình.

-Con làm gì mà để nó khóc thế hả?

Thấy thằng bố đang giơ tay định đánh mông thằng bé, mắt thì lườm nó lại càng làm nó sợ hơn thì bà nội tức giận nạt Long rồi giật thằng bé lại, còn ông nội chỉ biết ôm nết cháu gái dễ thương đi chỗ khác để tránh Long lại quay sang nạt cháu gái bé bỏng của mình.

Cái gì thế này?! Nó là con anh mà lại bị coi như kẻ thù thế kia hả? anh ghét thằng con trai này...

Hai ông bà cũng đã trải qua gần một tháng chăm cháu cùng đọc và tham khảo nhiều sách về chăm cháu cho nên cũng đã hiểu tình huống gì.

Chỉ là cháu trai đích tôn đã ị đùn cho nên long thể bất an khó chịu, bà nội rất nhanh đặt cháu lên bàn thay để thay tã, đưa cái tã đã dùng cho con trai ý bảo vứt hộ, nhưng khổ cái thằng con trai bà lại cứ đần mặt ra đứng đấy không động đậy.

Đành tự mình đi vứt bảo Long vào dán nốt bím vào. Lúc Long định gập bím lại để dán thì cu con lại tè một bãi, không ngần ngại tè thẳng vào quần áo của bố mình làm Long rất bực mình, không kìm nén được đã tét mọt cái vào cái mông trắng mũm mĩm của nó làm nó khóc ré lên lần nữa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chong-oi-anh-la-cai-the-loai-gi-vay>